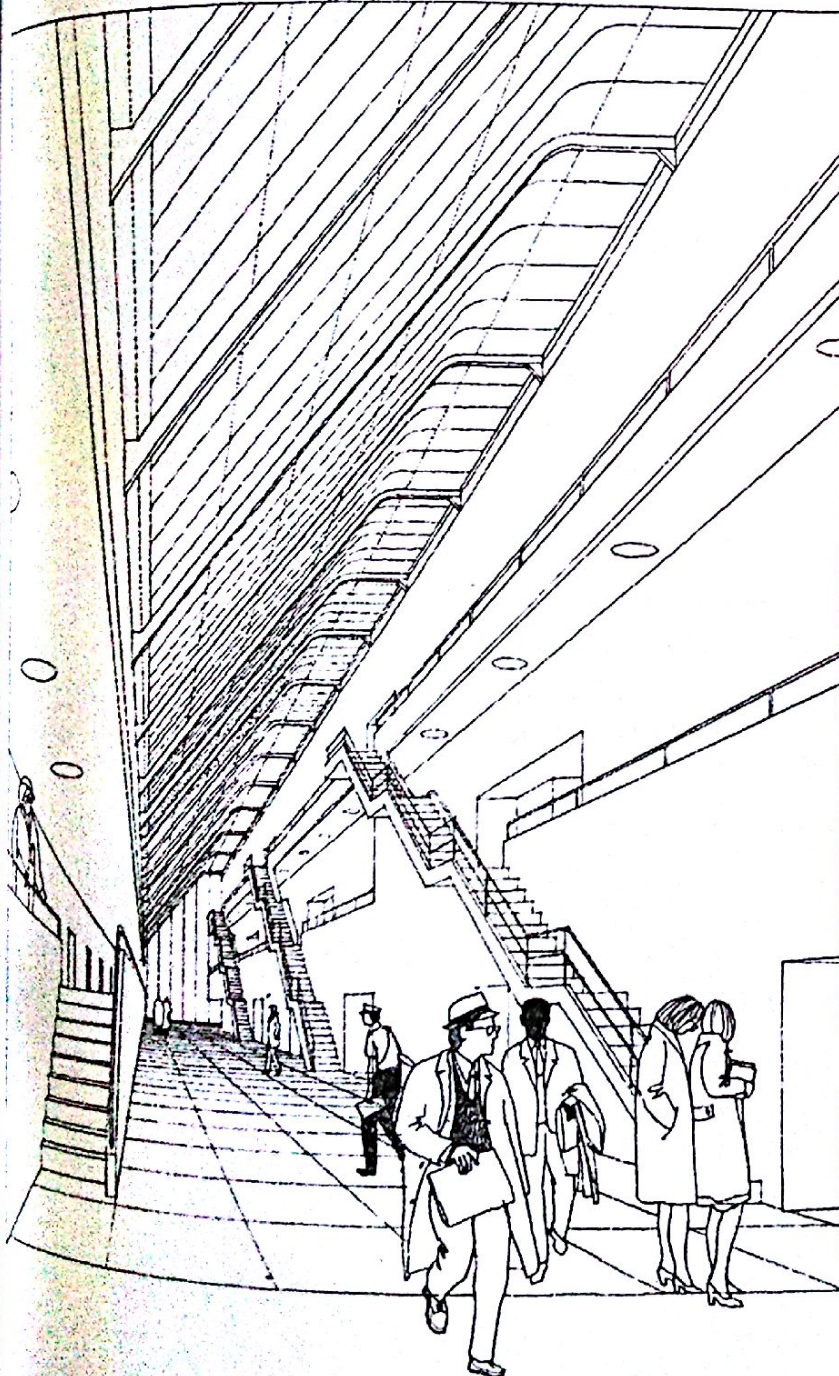
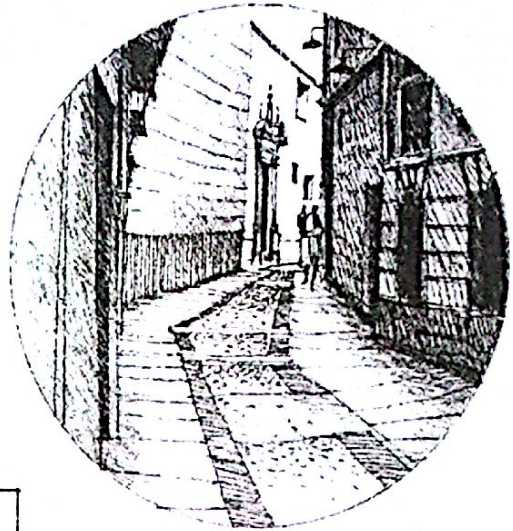

مسیر حرکتی ما می‌تواند به عنوان یک ریسمان ادراکی تصور شود که فضاهای یک ساختمان یا مجموعه‌ای از فضاهای داخلی و خارجی را به یکدیگر متصل می‌سازد
از آنجاییکه ما در

زمان

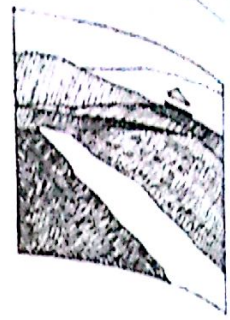
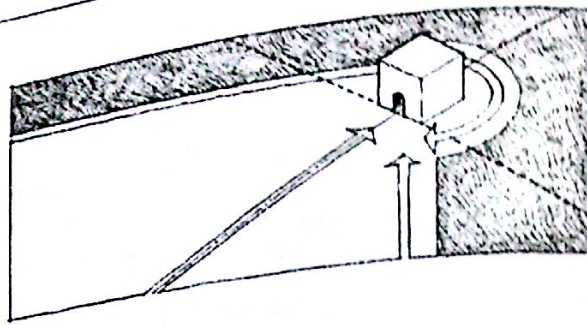
و از طریق یک رشته
از فضاها حرکت می‌کنیم.

فضا را در ارتباط با جایی که قبلاً بوده‌ایم یا جایی که انتظار داریم برویم تجربه می‌کنیم. این فصل، اجزای مهم و اصلی یک سیستم سیرکولاسیون در ساختمان را معرفی می‌کند این اجزا، به عنوان عناصر مثبتی هستند که بر ادراک ما از فرم‌ها و فضاهای بنا تأثیر می‌گذارند

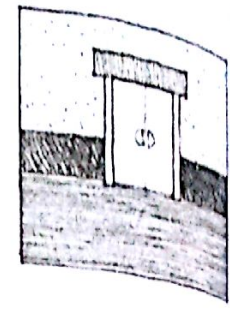
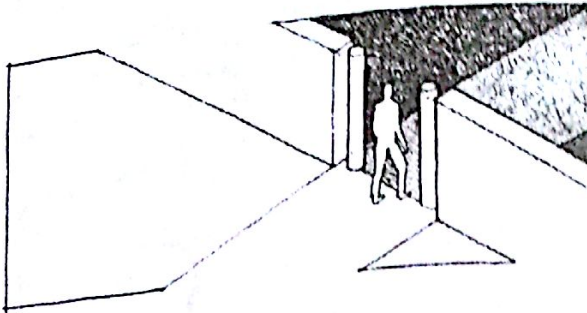

محوطه مرکزی بزرگ مجهز به نورگیرهای سقفی، مربوط به مرکز اداری لولبوتی، میلتن کینس، ۱۹۷۱، جیمز استرلینگ (James Stirling) و مایکل ویلفورد (Michael Wilford)

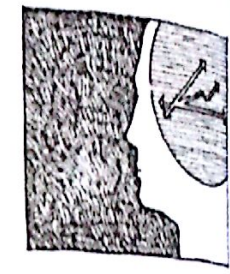
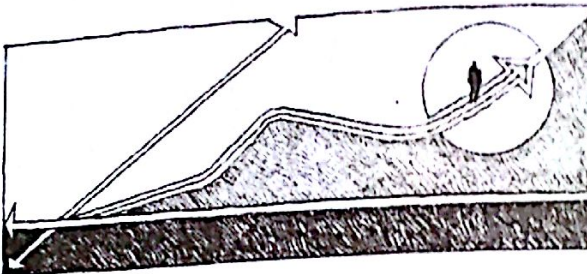
نزدیک شدن به بنا (رسیدن)
● دید دور دست

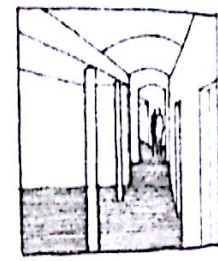
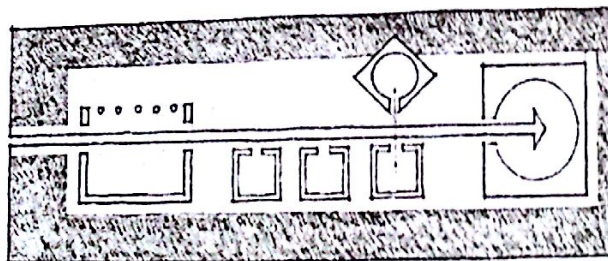
ورودی بنا
● از خارج به داخل

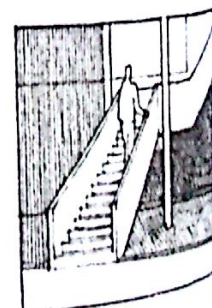
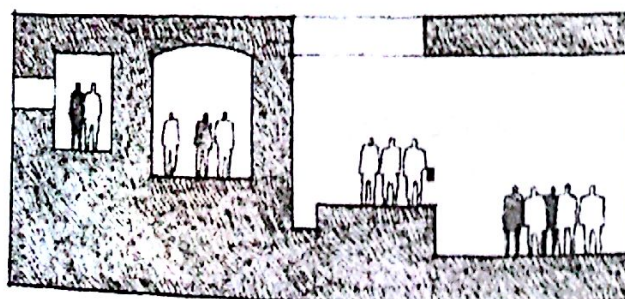
آرایش فضایی مسیر
● توالی فضاها

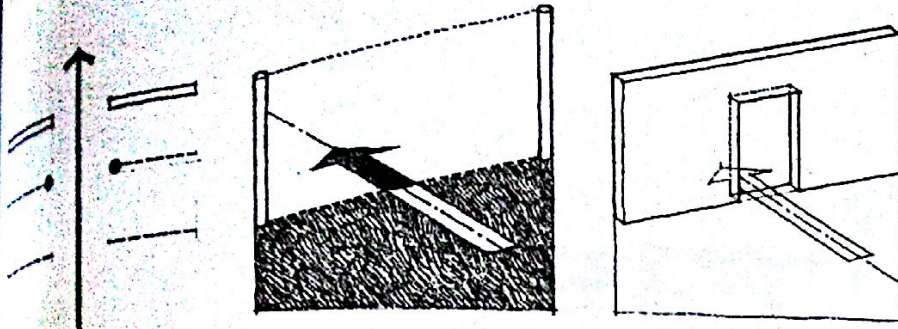
روابط مسیر - فضا
● لبه‌ها، کره‌ها، و نقاط پایانی مسیر

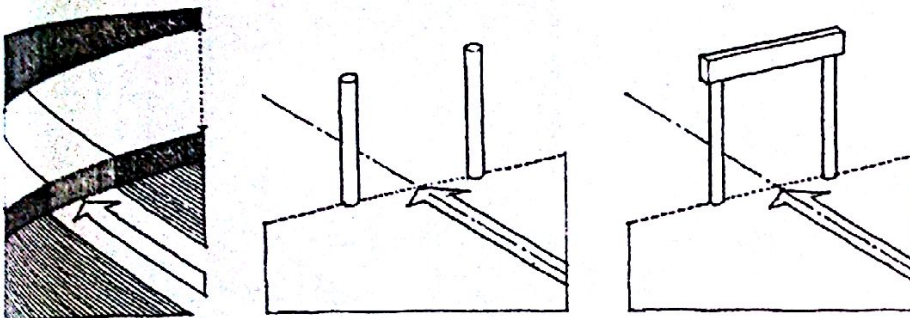
فرم فضای سیرکولاسیون
● راهروها
● سالن‌ها
● ایوانها
● پلکان‌ها و اتاق‌ها

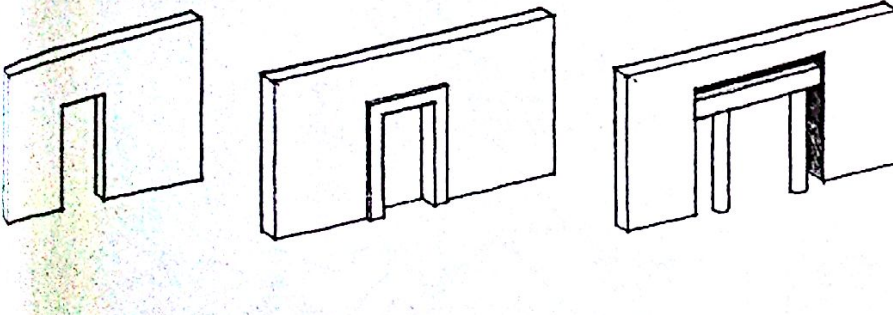
ورود به یک ساختمان، یک اتاق در داخل بنا، یا حوزه‌ای تعریف شده از فضای خارجی، متضمن نفوذ به سطحی عمودی است که فضای را از فضای دیگر متمایز کرده و اینجا و آنجا را تفکیک می‌کند

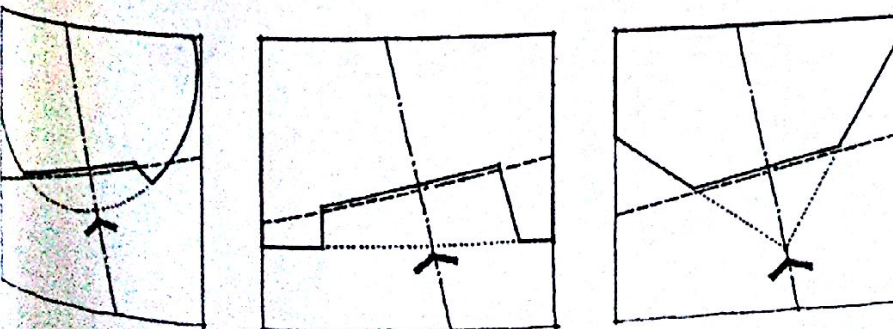
عمل ورود به بنا، می‌تواند به شیوه‌ای به مراتب ظریفتری از ایجاد سوراخی در دیوار انجام گردد این روند می‌تواند توسط صفحه‌ای، نه به صورت واقعی، بلکه به صورت ضمنی و به شکل دو ستون یا دو ستون و تیری بر فرار آن، انجام پذیرد در موقعیتهایی که تداوم بصری و فضای وسیع‌تری ما بین دو فضا احتیاج است، تنها یک اختلاف سطح نیز، می‌تواند ایجاد یک آستانه ورود را سبب گردد و نشان مسیر عبوری از یک مکان به مکان دیگری باشد

در موقعیتهای عادی که یک دیوار، به منظور تعریف و مصور سازی یک فضا یا رشته‌ای از فضا به کار برده می‌شود ورودی با قرار دادن بازشویی در صفحه یک دیوار به وجود می‌آید فرم بازشو، می‌تواند در قالب یک سوراخ ساده در دیوار باشد یا به شکل مدفلی دقیق و تفکیک شده ایجاد شود

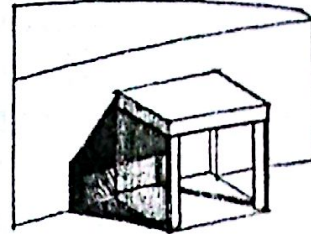
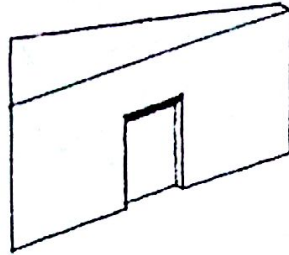

فارغ از فرم فضایی که بدلت وارد می‌شویم و یا صرف نظر از نوع مصور شدن آن، بهترین شکل تعریف ورودی، تعبیه صفحه‌ای مجازی یا حقیقی و عمود بر مسیر نزدیک شدن به بنا می‌باشد

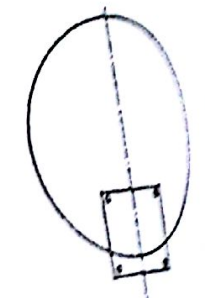
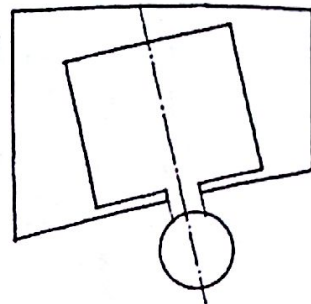
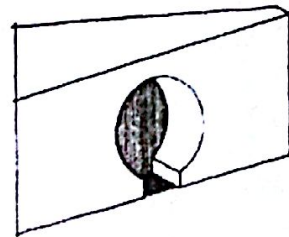

ورودیها، ممکن است به طور متعارف بر اساس دسته‌های زیر طبقه بندی شوند

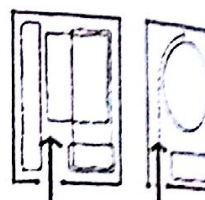
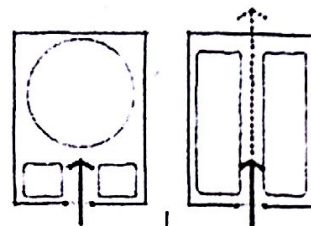
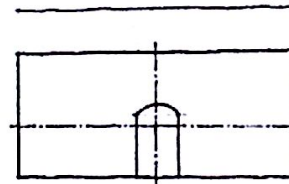
- همترار با سطح دیوار
- بیرون رده از سطح دیوار
- عقب نشسته از سطح دیوار

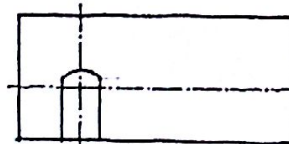
ورودی همترار با سطح دیوار، تداوم سطح یک دیوار را حفظ می‌کند و در صورت لزوم می‌تواند به صورت تعمدی مع و کم طراحی شود یک ورودی بیرون رده از سطح دیوار، فرم دهنده فضایی می‌باشد که القا کننده یک مرحله گذار از مکانی به مکان دیگر است و عملکرد خود را در راه نزدیک شدن به بنا اعلام می‌دارد و فضای را بر فراز بدن ناظر ایجاد می‌کند یک ورودی عقب نشسته، نیز فضای را بر بالای سر فراهم کرده و بخشی از فضای خارجی را به داخل قلمرو ساختمان می‌کشد

در هر یک از دسته‌های فوق، فرم ورودی می‌تواند مشابه با فرم فضایی باشد که وارد آن می‌شویم و به عنوان یک پیش نمایش از فرم فضای داخل در نظر گرفته شود فرم ورودی می‌تواند در تضاد با فرم فضایی باشد که به آن وارد می‌شویم تا مراهای آن تقویت شده و بر هویت آن به عنوان یک مکان تأکید گردد

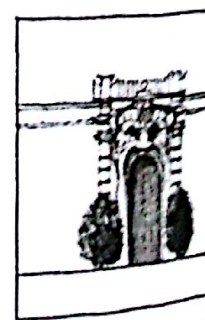
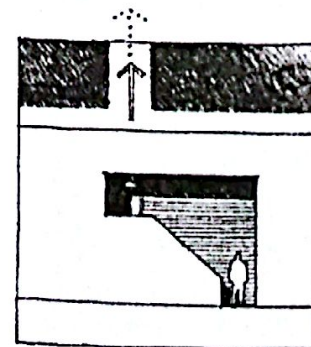
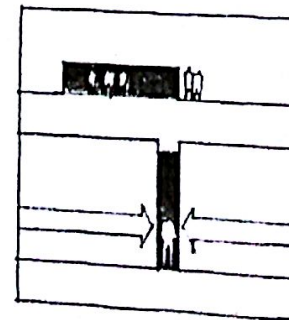

بر حسب محل قرارگیری، یک ورودی می‌تواند در داخل صفحه جلویی یک بنا تمرکز یابد یا در محلی دورتر از مرکز صفحه قرار گیرد تا یک تقارن موضعی را پیرامون بازشوی خود خلق نماید محل قرارگیری یک ورودی، با فرم فضایی که به آن وارد می‌شویم در ارتباط است، ترکیب مسیر و الگوی فعالیت‌های داخل فضا را تعیین می‌کند

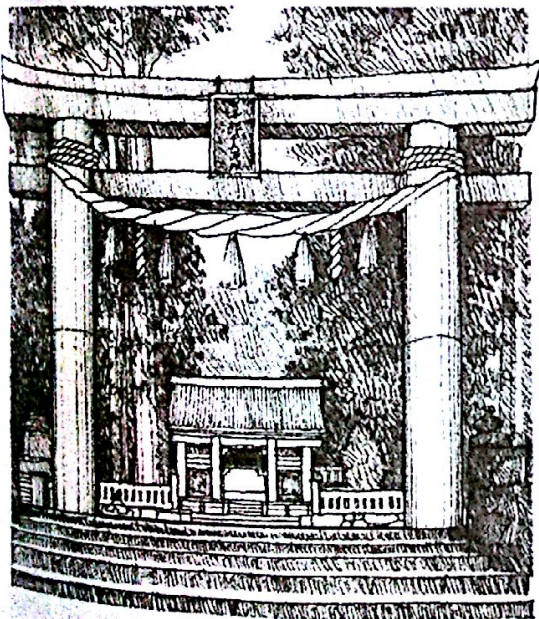
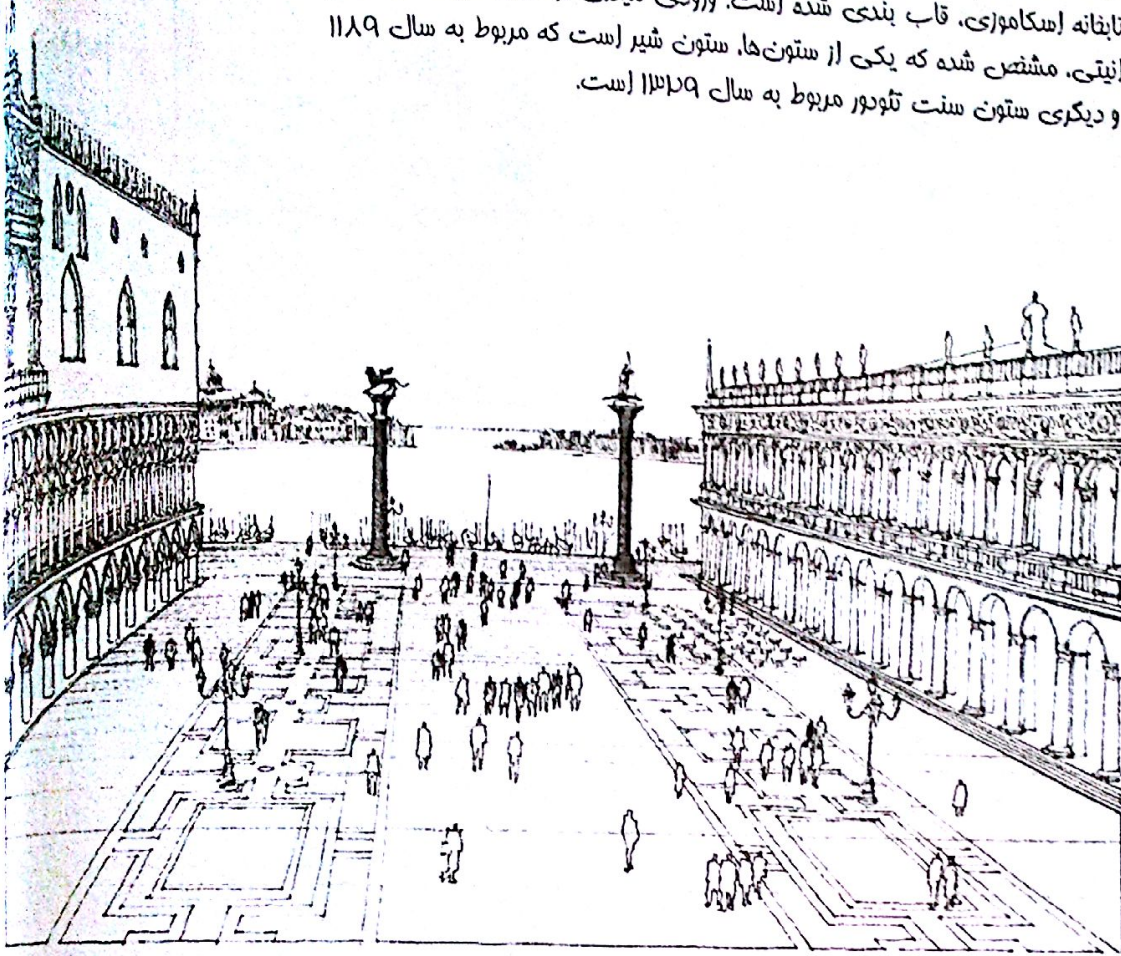
مفهوم ورودی از لحاظ بصری با تدابیر زیر تقویت می‌گردد

- ایجاد بارش در سطح پایین تر و به فرمی عریض تر یا باریکتر از آنچه که انتظار می‌رود
- ایجاد ورودی با عمق زیاد یا غیر مستقیم
- تفکیک بارش با آذین بندی و ترکیبات ریختی

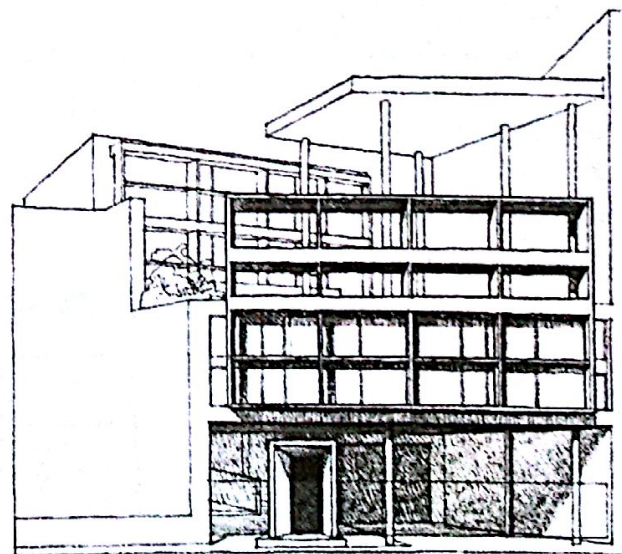

فهرستی، ام، سده ۱۵۹۱، فدریکو زاکری
(Federico Zucchi)

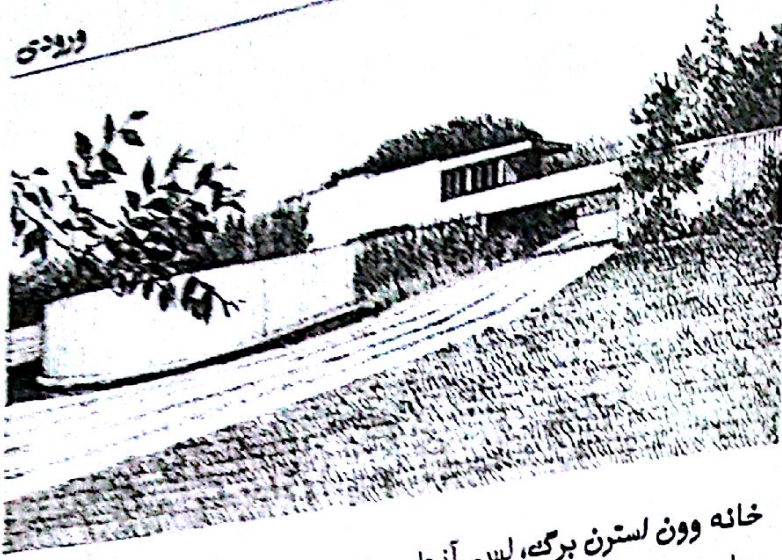
میدان سن مارکو، ونیز، دید به دریا، میدان از سمت چپ توسط کاخ دوچ‌ها و از سمت راست
بوسیله کتابخانه اسکاموژی، قاب بندی شده است. ورودی میدان از سوی دریا، توسط دو
ستون کرانتی، مشخص شده که یکی از ستون‌ها، ستون شیر است که مربوط به سال ۱۱۸۹
می‌باشد و دیگری ستون سنت تئودور مربوط به سال ۱۲۳۹ است.

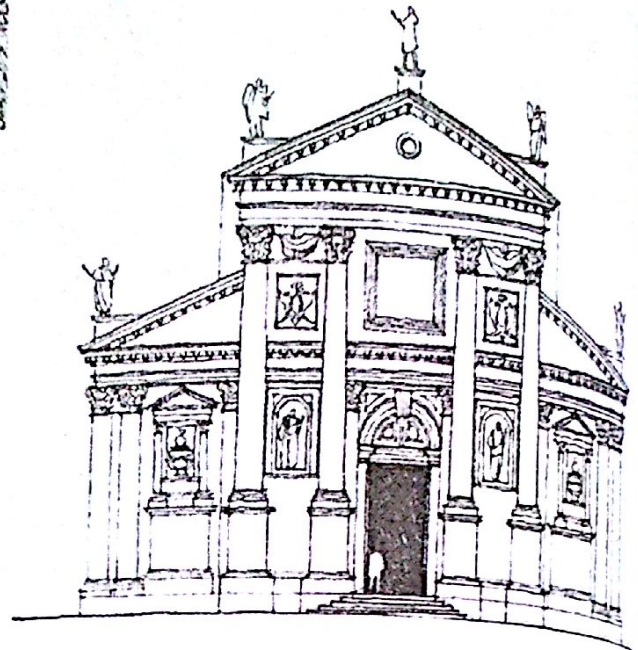
آتوری، اولین دروازه بقعه توشوکو، نیکو،
ولایت توچیگی، ژاپن، ۶۳۶

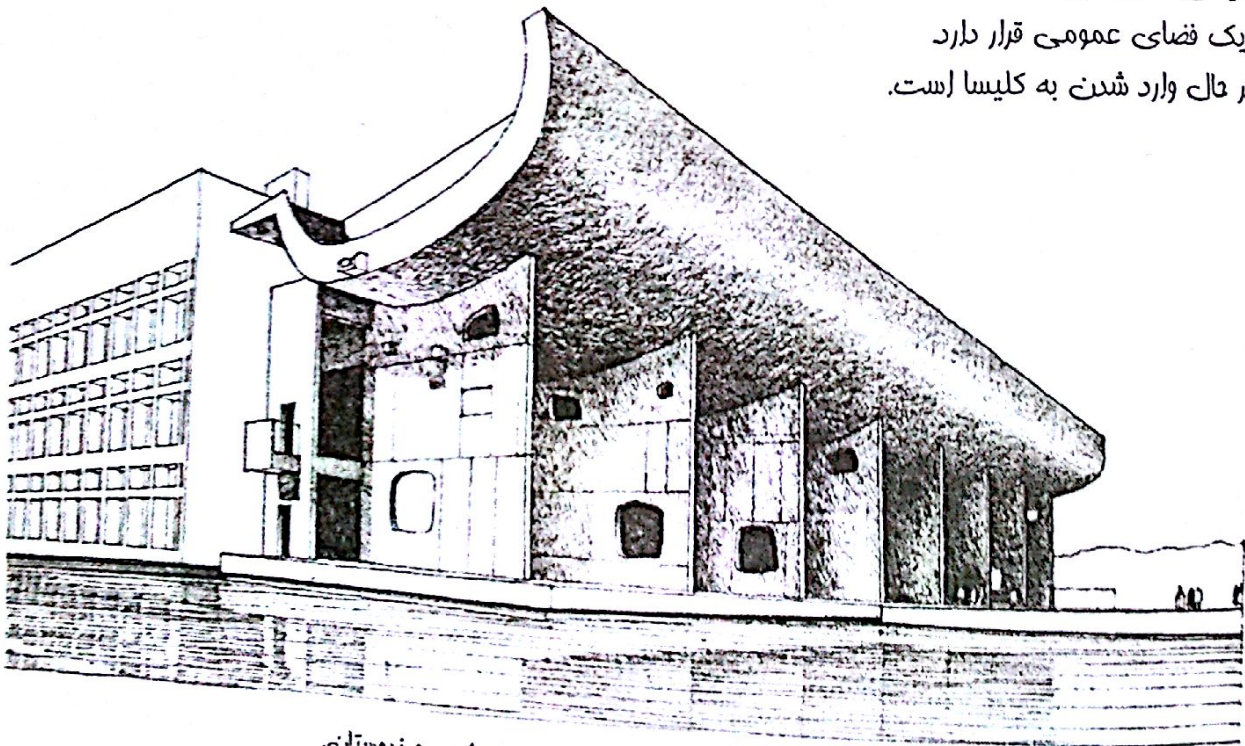
خانه دکتر کوروچیت، لاپلاتا، آرژانتین، ۱۹۴۹، لوکوربوزیه
(Le Corbusier). یک مدخل، ورودی را برای استفاده عابرین پیاده
در درون بارشویی بزرگتر مشخص نموده است که حاوی فضایی
برای پارک ماشین می‌باشد

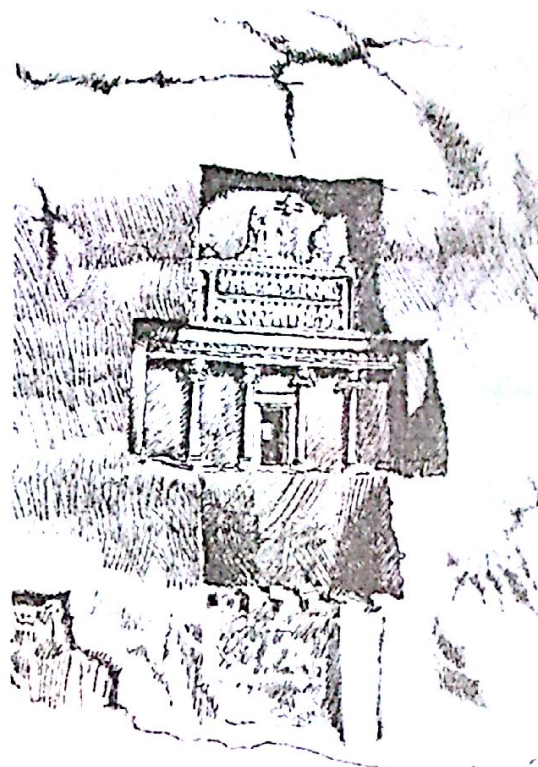
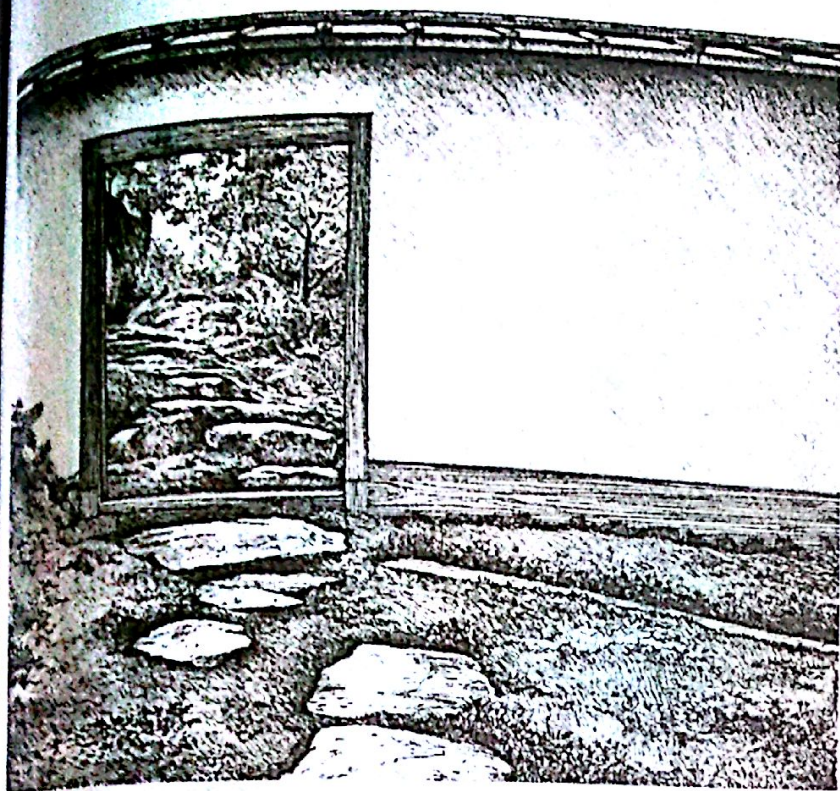
خانه وون لسترن برگه، لس آنجلس، کالیفرنیا، ۱۹۳۶
ریچارد نیوترا (Richard Neutra)
مسیری منحنی شکل که به یک دروازه ورودی به منظور
استفاده اتوموبیل‌ها منتهی می‌شود در حالیکه درب بلوئی
فضای داخلی این اقامتگاه به منظور استفاده پیاده‌ها، در
آنسوی حیاط ورودی قرار دارد

منت جورجیو ماجوره، ونیز، ۱۶۱۰-۱۵۶۶، آندره پالادیو
(Andrea Palladio) نمای ساختمان توسط ویچنزو
اسکاموزی (Vicenzo Scamozzi) تکمیل گشت.
نمای ورودی، در دو مقیاس عمل می‌کند:
• کلیت بنا که رو به یک فضای عمومی قرار دارد
• اندازه شخصی که در حال وارد شدن به کلیسا است.

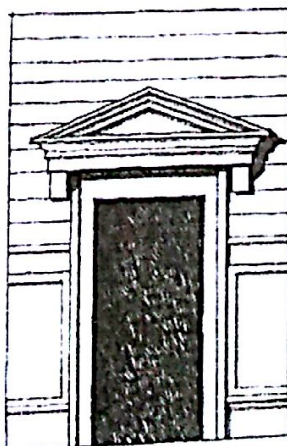
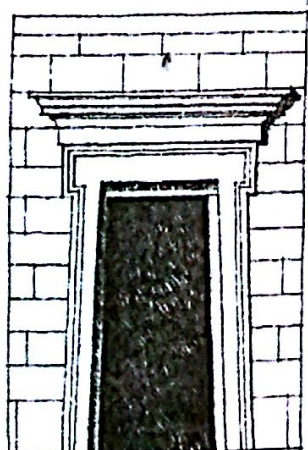
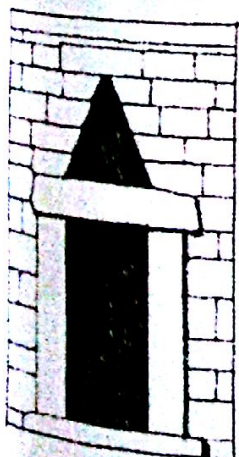

بنای مجلس قانونگذاری، شاندیگار، مجموعه پارلمانی شاندیگار پنجاب، هندوستان،
۱۹۵۹-۱۹۵۶، لوکوربوزیه (Le Corbusier)، کلوناد ورودی از لحاظ مقیاس، با ماهیت عمومی
بنا، تنظیم شده است.

کاتسورا، کیوتو، ژاپن، قرن ۱۲.
در تالیکه حصار اطراف نقش جدا کننده دارد دروازه و
سنگ‌های کف، تداوم فضایی را بین ایستگاه کالسکه
سلطنتی و عمارت کلاه فرنگی مون-ویو-کیارو برقرار
می‌سازد

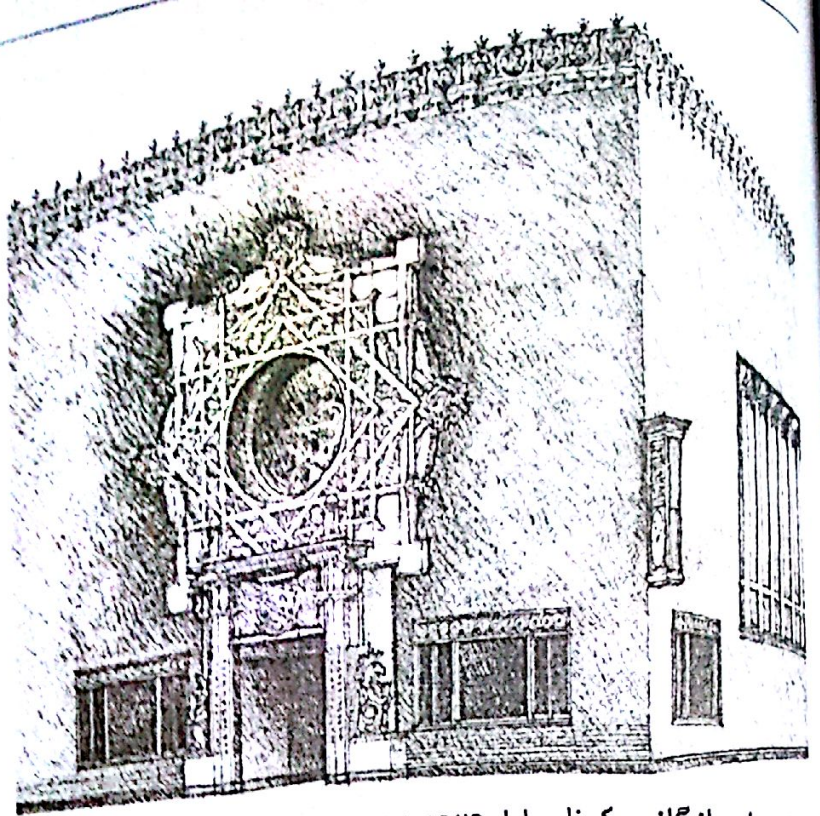
صخره نقش رستم، در حوالی پرسپولیس، ایران، ۴۸۵
قبل از میلاد

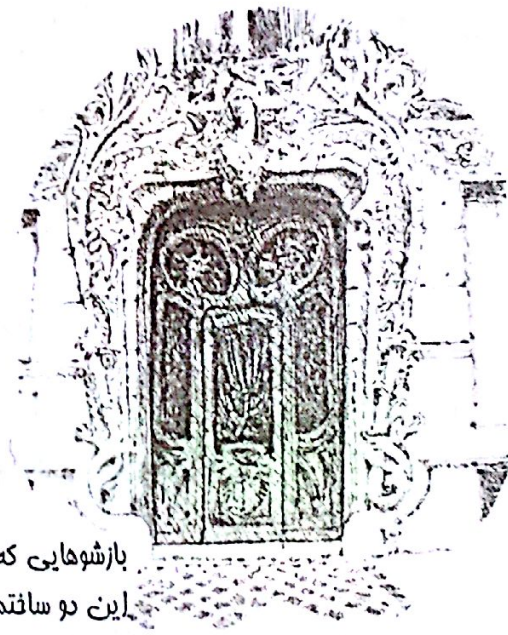
۲۵۴ / معماری: فرم، فضا و نظم

گالری دلیر فروشگاه مورس، سن فرانسیسکو، کالیفرنیا.
(Frank Lloyd Wright) ۱۹۴۸-۱۹۴۹، فرانک لوید رایت

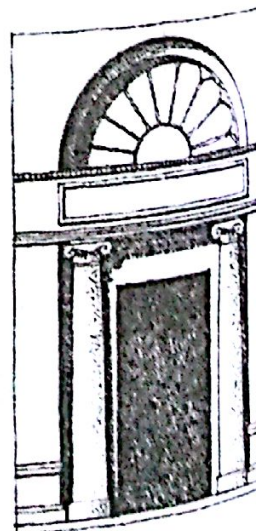
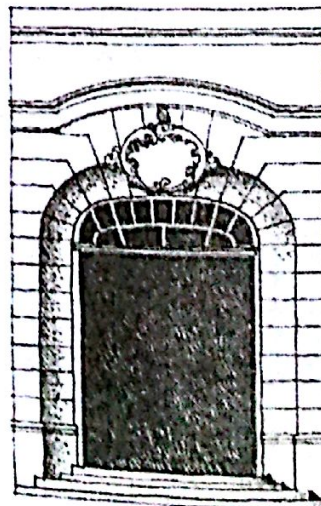
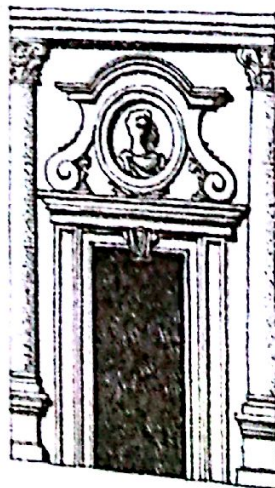
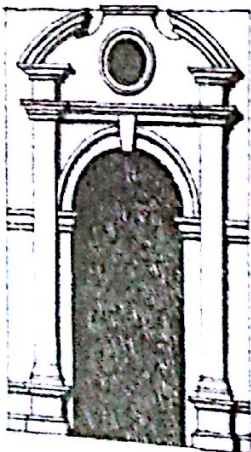

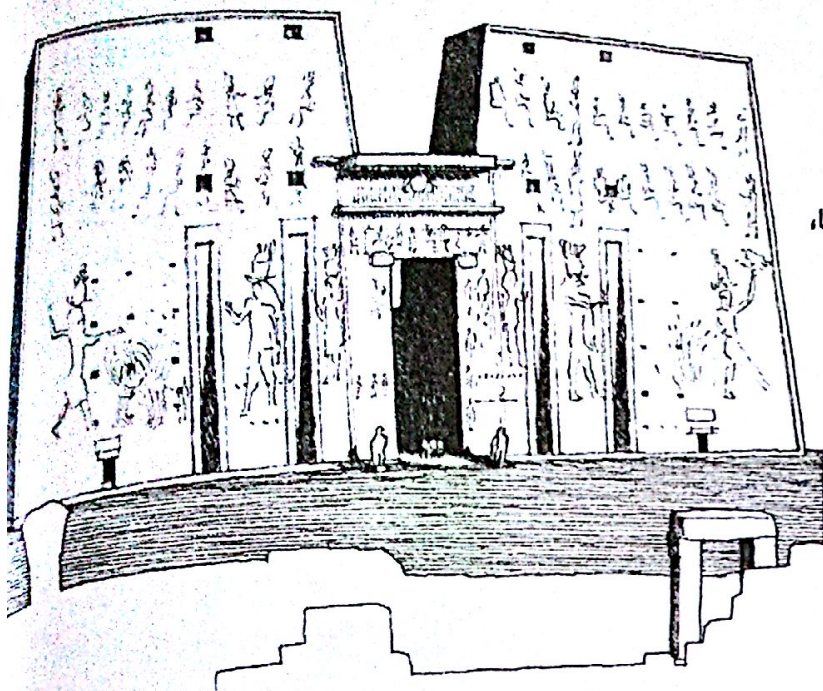
بانک ملی بازرگانی، کرینل، لوز، ۱۹۱۴، لوئیس سالیوان
(Louis Sullivan)

بازشوهایی که با مهارت و دقت زیاد ساخته شده و در داخل صفحات قائمی که ورودی‌های این دو ساختمان را مشخص می‌کنند قرار گرفته است.

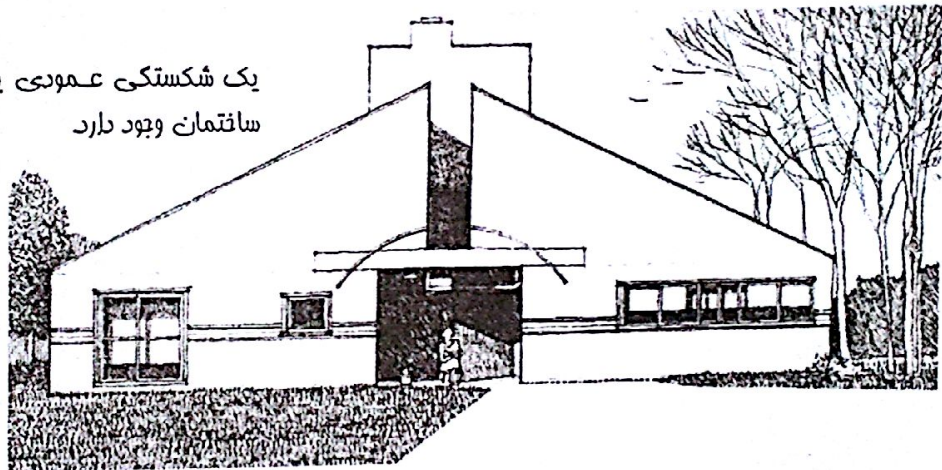
در پی با سبک "آرت نو" در پاریس، فرانسه

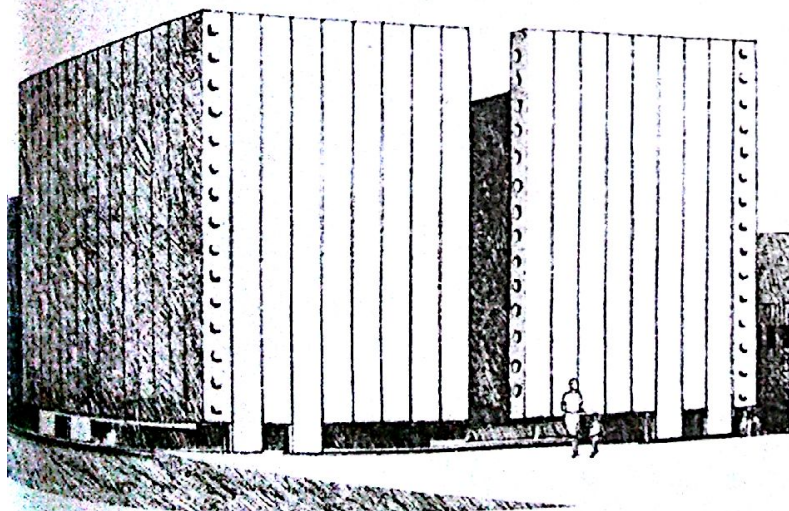

دروازه دو برجی در ورودی بنا، معبد هوروس در منطقه ادفا،
۱۳۵۲-۱۲۵۲. قبل از میلاد

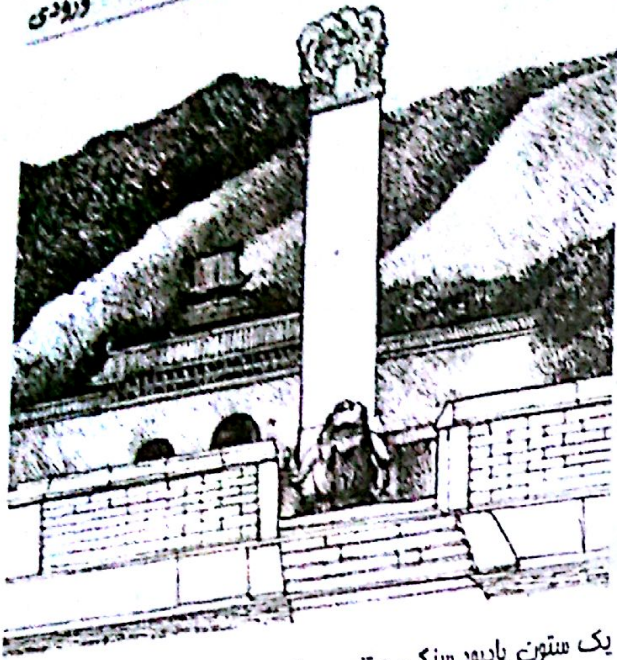
یک شکستگی عمودی یا جداشدگی در نمای بیرونی ورودی این
ساختمان وجود دارد

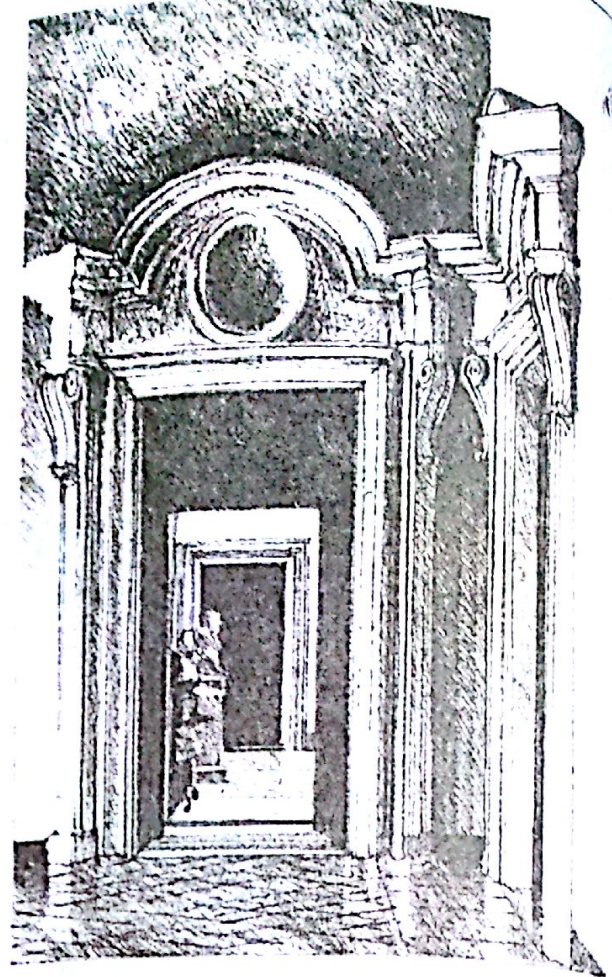
خانه خانم ونتوری، (خانه مادر)،
چستانت هیل، پنسیلوانیا، ۱۹۶۴-۱۹۶۱
ونتوری، (Venturi) و شورت (Short)

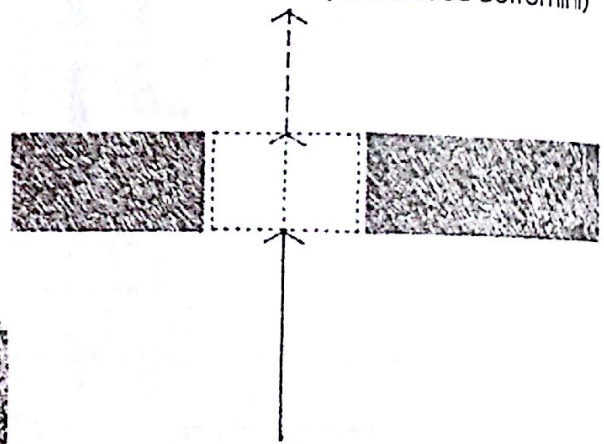
بنای یاد بود جان اف کندی، دلاس،
تگزاس، ۱۹۷۰، فیلیپ جانسون
(Phillip Johnson)

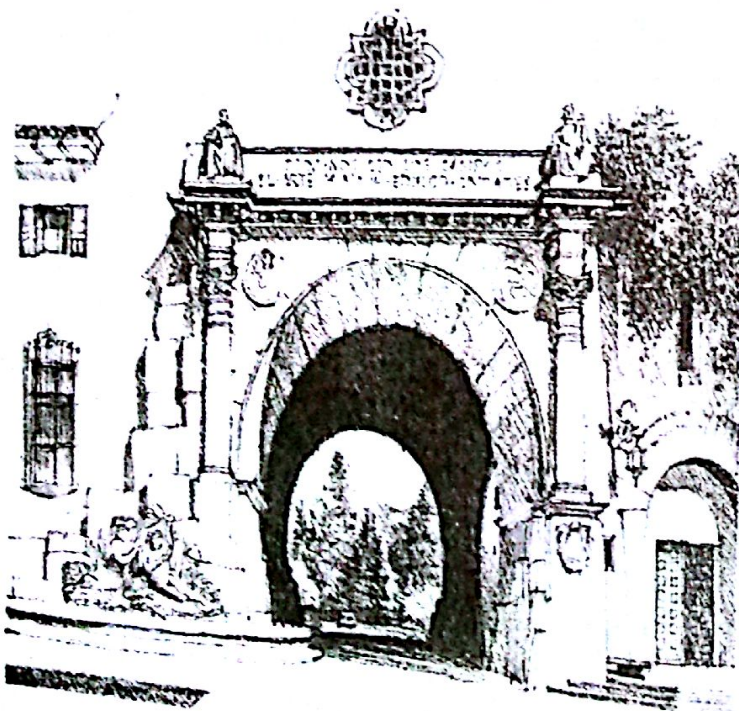
یک ستون یادبود سنگی و تندیس لاک پشت بلوئی آن،
از معبد امپراطور وان لی حفاظت و نگهداری می‌کند
۱۶۱۰-۱۵۶۳. شمال غربی پکن، چین.

مداخل داخلی، فرانسیسکو بورومینی
(Francesco Borromini)

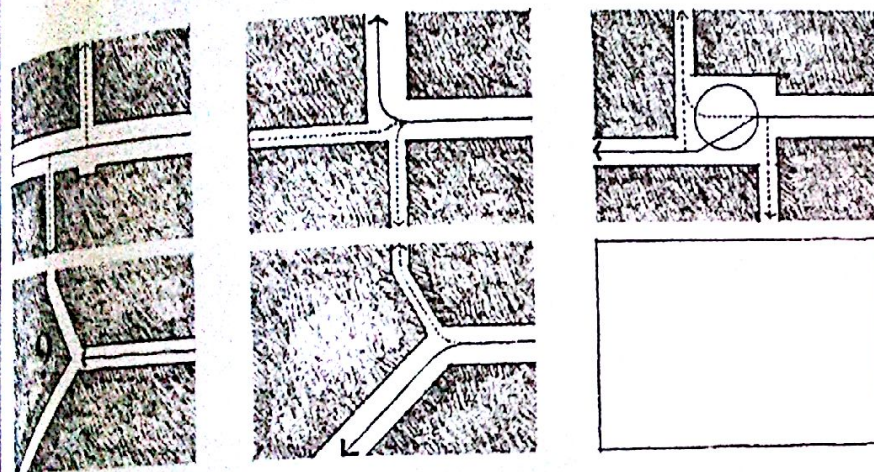
ویدیایی که، بر دیوارهای قطوری رفته می‌کنند فضای
عمودی خاصی را خلق می‌نمایند که از طریق آن ناظر از
یک مکان به مکان دیگر حرکت می‌کند

سیرکولاسیون / ۲۶۳

دادگاه سانتا باربارا، کالیفرنیا، ۱۹۶۹، ویلیام موزر
(William Mooser) ورودی اصلی، دید به باغات و
تپه‌های آنسوی خود را قاب بندی کرده است.

تمام مسیرهای حرکتی خواه متعلق به مردم باشند و خواه به ماشین‌ها، اجناس و خدمات تعلق داشته باشند ماهیتی فنی دارند تمام این مسیرها، دارای نقطه آغاز هستند که از آن نقطه و توسط یک رشته متوالی از فضاها ما را به مقصد خود می‌رسانند فرم یک مسیر بستگی به شیوه انتقال ما دارد در حالیکه ما به عنوان عابرین پیاده می‌توانیم، بگردیم، مکث کنیم، متوقف شویم و در صورت لزوم استراتژیت نمایشیم، اما یک دوچرخه از آزادی عمل به مراتب کمتری در تغییر ناکهانی سرعت و مسیرش برخوردار است و یک ماشین حتی از این میزان نیز پایین‌تر است. با این وجود نکته قابل توجه این است که، در حالیکه یک وسیله نقلیه چرخ دار ممکن است به مسیری با فرم‌های نرم احتیاج داشته باشد که به شعاع گردشش پاسخ دهد پهنای مسیر می‌تواند متناسب با ابعاد آن وسیله در نظر گرفته شود هر چند عابرین پیاده، تغییرات ناکهانی در مسیر را می‌توانند بر خود هموار سازند اما به حجم وسیع‌تری از فضا که از ابعاد بدنشان بزرگتر باشد نیازمندند و در طول مسیر خود آزادی انتخاب بیشتری را طلب می‌کنند

محل تقاطع یا تلاقی مسیرها، همیشه به عنوان یک نقطه تصمیم‌گیری برای ناظری که به آن نزدیک می‌شود، محسوب می‌گردد. تداوم و مقیاس هر مسیر در یک تقاطع می‌تواند ما را در تشخیص و تمیز دادن، بین راههای اصلی که به فضاهای اصلی منتهی می‌شوند و راههای فرعی که به فضاهای کوچکتری ختم می‌گردند یاری کند. وقتی مسیرها در محل تلاقی‌شان، معادل یکدیگر هستند لزوم وجود فضای کافی به منظور تسهیل مکث و تعیین مسیر بعدی امری اجتناب‌ناپذیر است. فرم و مقیاس ورودیها و مسیرها باید تمایزات نمادین و عملکردی ما بین تفرّجگاه‌ها، سالن‌های خصوصی، و دالانهای خدماتی را به خوبی نشان دهد.

ماهیت آرایش فضایی یک مسیر، در عین اینکه از نوع الگوی سازمان دهی فضاهای واصل بین خود تأثیر می پذیرد اما بر آن تأثیر گذار نیز می باشد آرایش فضایی یک مسیر، ممکن است یک سازمان دهی فضایی را بوسیله تطابق با الگویش تقویت نموده یا ممکن است در تضاد با فرم سازمان دهی فضایی قرار گیرد و تبدیل به یک نقطه متقابل بصری نسبت به فرم سازمان دهی شود هر گاه ما توانستیم فرم مسیرها را در ذهن خود سامان دهی کنیم، جهت یابی ما در داخل ساختمان و درک ما از طرح فضایی آن، به وضوح و روشنی بیشتری خواهد رسید

۱- خطی

تمام مسیرها فرمی خطی دارند هر چند یک مسیر مستقیم می‌تواند عنصر اصلی سازمان دهی برای یک رشته از فضاها مصوب گردد علاوه بر این، مسیر مستقیم می‌تواند نمیده یا شکسته باشد مسیرهای دیگر را قطع نموده، دارای شاخه‌های فرعی باشد یا یک فرم تلافی را شکل دهد

۲- شعاعی

آرایش فضایی به شکل شعاعی دارای مسیرهای خطی می‌باشد که از مرکز آن منشعب گشته‌اند یا به مرکز آن ختم می‌گردند (نقطه مشترک)

۳- مارپیچ

آرایش فضایی به شکل مارپیچ، مسیری منفرد و متداوم می‌باشد که از یک نقطه مرکزی ناشی می‌شود و دور آن پرتییده و به صورت فزاینده‌ای از آن دور می‌شود

۴- شبکه شطرنجی

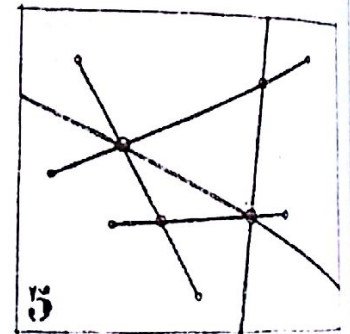
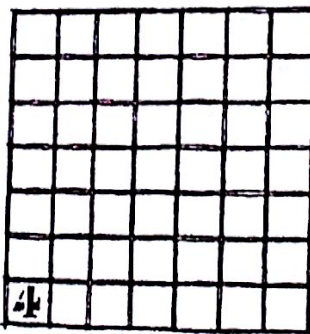
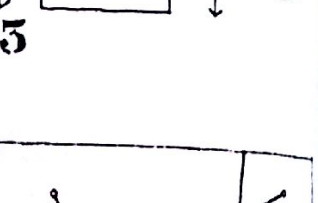
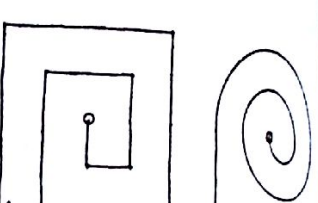
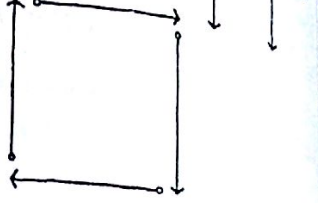
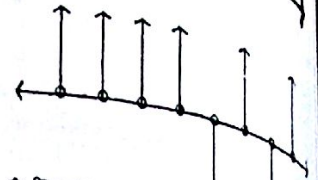
آرایش فضایی شطرنجی مرکب از دو مجموعه خطوط موازی است که در فواصل معینی همدیگر را قطع نموده و حوزه‌های مربع یا مستطیل شکلی را خلق می‌نمایند

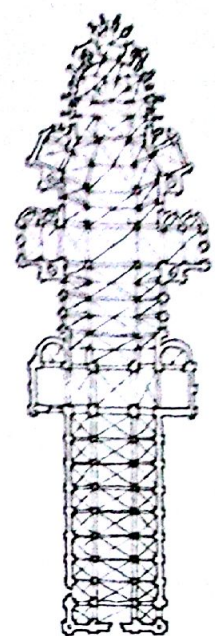
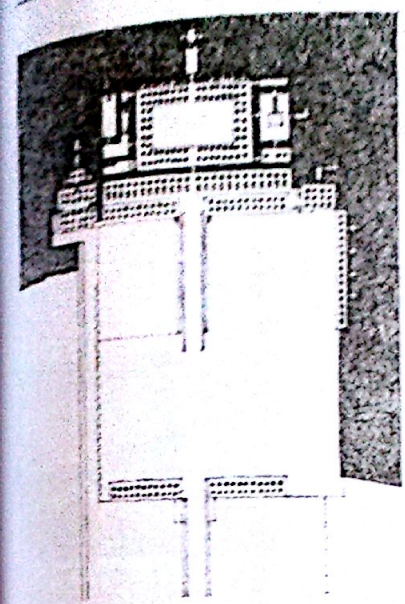
۵- شبکه ارتباطی

آرایش فضایی به شکل شبکه ارتباطی مرکب از مسیرهایی است که نقاط معینی از فضا را به هم مربوط می‌سازد

۶- مرکب

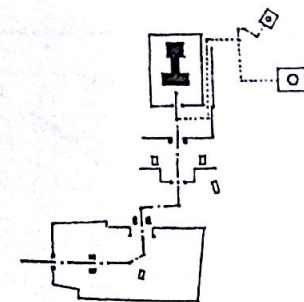
در واقع، یک بنا به طور معمول ترکیبی از الگوهای را که در بالا از آنها صحبت شد را به کار می‌گیرد نقاط مهم در هر الگوی، مراکز فعالیت آن الگو هستند ورودی‌های اتاقها و سراسراها و مکانهایی برای سیرکولاسیون قائم (پلکان‌ها، رمپ‌ها و آسانسورها) نیز در مراتب بعدی این نقاط مهم قرار می‌گیرند این گروه‌ها، مسیرهای حرکتی داخل بنا را علامت گذاری می‌کنند و فرصت‌های مکانی خاصی را برای مکث، استراحت و جهت یابی فراهم می‌آورند برای اجتناب از خلق سرگشتگی و اغتشاش در پیدا کردن جهت و مسیر مناسب، نظم سلسله مراتبی مسیرها و گروه‌های فعالیت یک بنا باید توسط تمایز و تفاوت گزاردن بین مقیاس، فرم، طول و محل قرارگیری آنها مشخص گردد

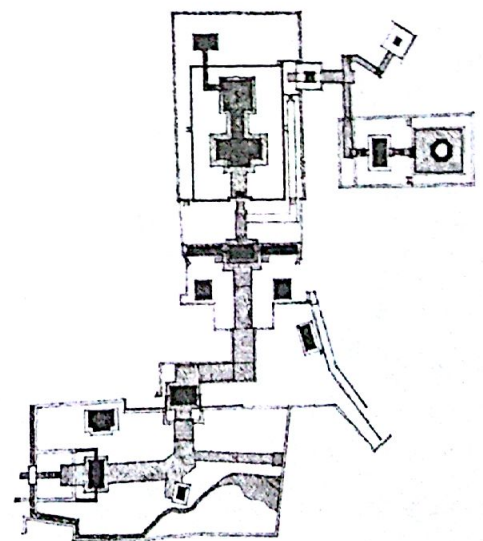

کلیسای جامع کانتربری، انگلستان. ۱۰۲۷ تا ۱۰۷۰

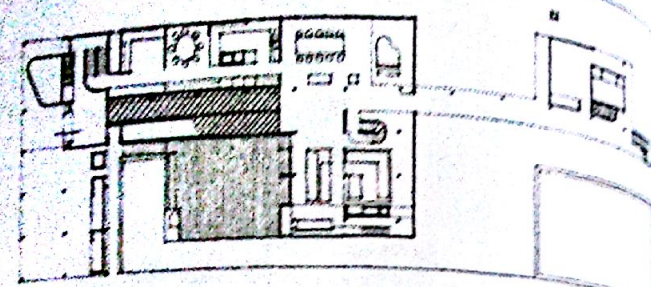
معبد آکین شایسته ساری ملکه هتسپ سوت، در
إل بهاری، تیپس. ۱۴۸۰-۱۵۱۱ قبل از میلاد
سمنات

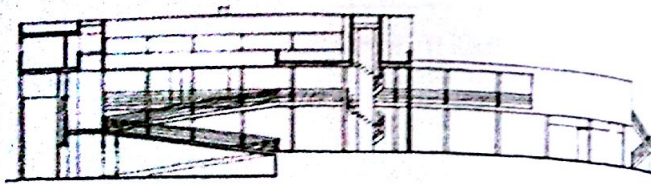
بلات تایو در موطه بقمه توشوگو، نیکو، ولایت توچیگی، ژاپن، ۱۶۴۰

۲۶۶ / معماری: فرم، فضا و نظم

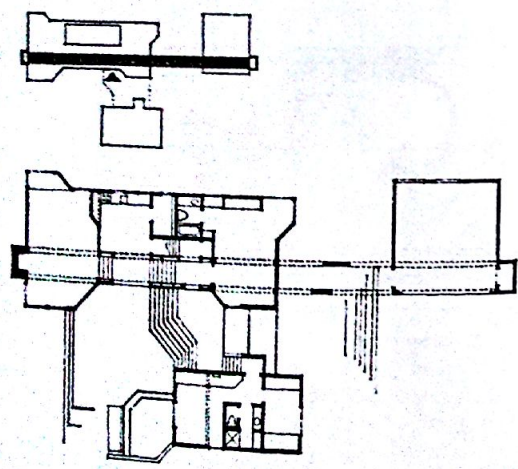
بلات طبقه همکف

مقطع

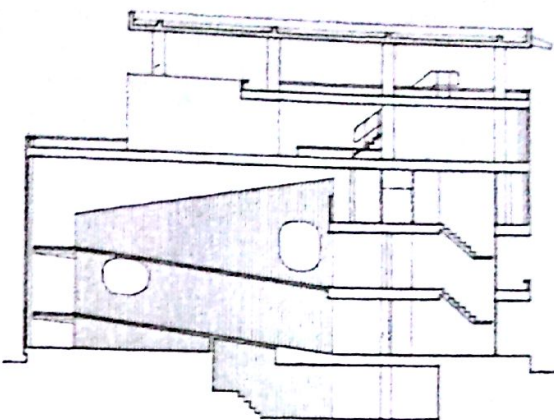
مکانی در وسته بری قدیم، نیویورک، ۱۹۶۹-۷۱ ریدارد هایر
(Richard Hays)

مسیرهای خطی به عنوان عناصر سازمان دهنده

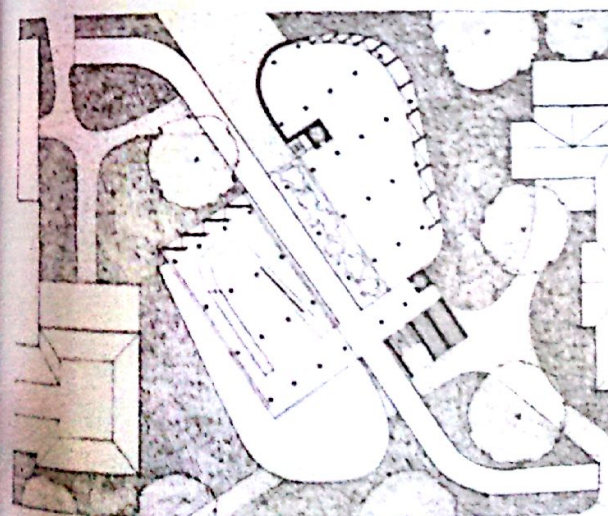
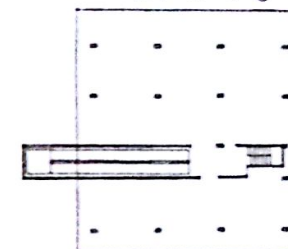
بلات طبقه همکف، خانه هایتس، هی رانچ، کالیفرنیا، ۱۹۶۶
MLTW / مور (Moore) و ترنبول (Tumbull)

۲۶۷ / مسیر کولمبیون

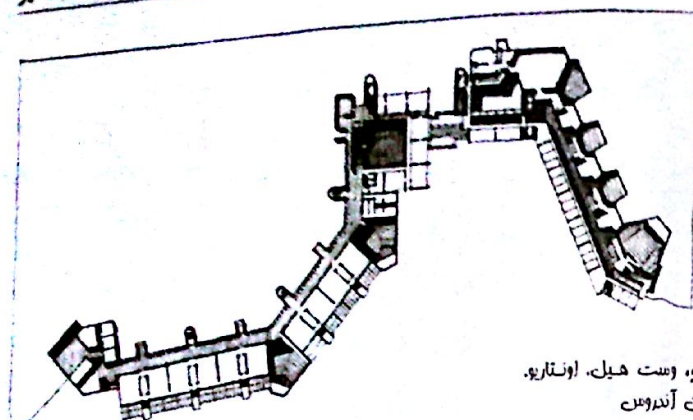
خانه شودلن، احمد آباد هندوستان، ۱۹۵۶، لوکوربوزیه
(Le Corbusier)

مقطع گنبد از پاشی و پلکان

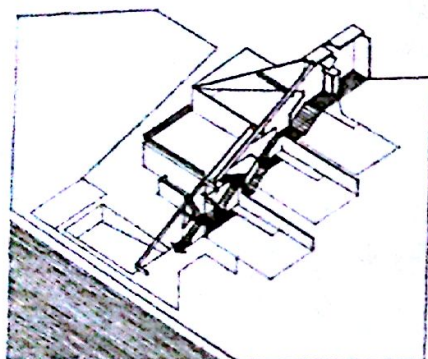

مرکز هنرهای بصری، کارپتر، دانشگاه
هاروارد، کمبریج، ماساچوست،
۱۹۵۴-۱۹۶۱، لوکوربوزیه
(Le Corbusier)

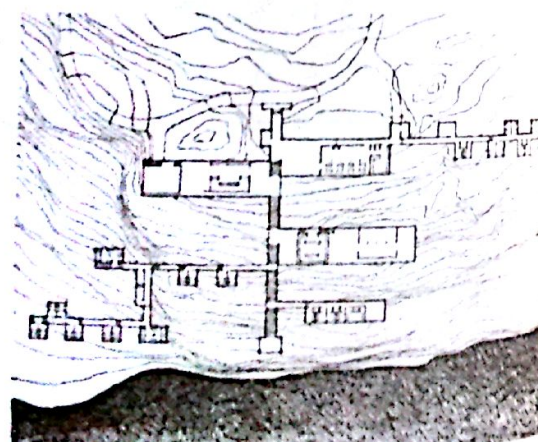
۲۶۸ / معماری: فرم، فضا و نظم

سالن اسکانهرو، وست هیل، اونتاریو،
۱۹۶۴، جان آندرومز
(John Andrews)

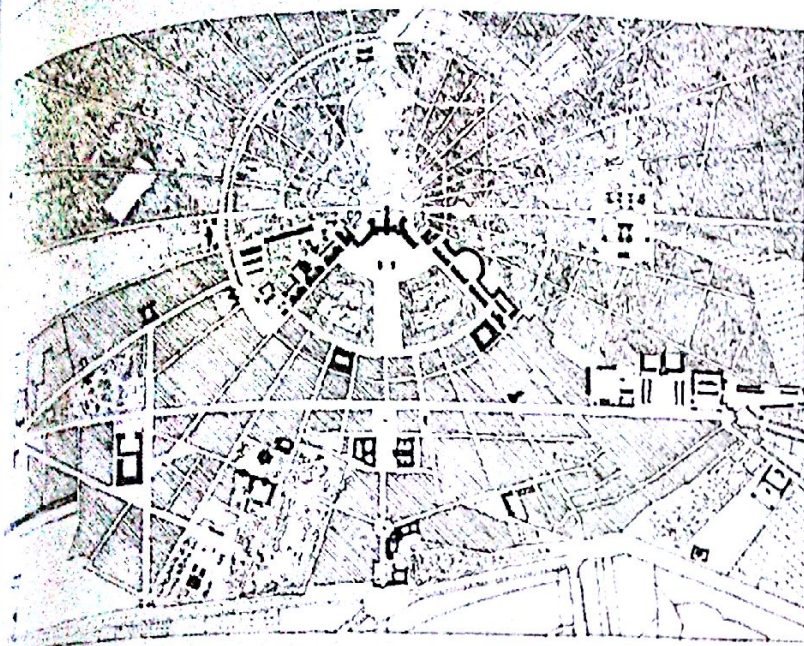

خانه بوک استاور، وست مینیستر، ورمونت، ۱۹۷۱، پیتر
گلزکی (Peter L. Gluck)

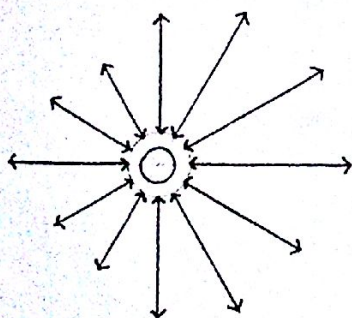

مدرسه هنر و صنایع کوهستان، هیکت، دیر
اِسکس، ماین، ۱۹۶۰، ادوارد لاریبی بارنس
(Edward Larrabee Barnes)

میرکولاسیون / ۲۶۹

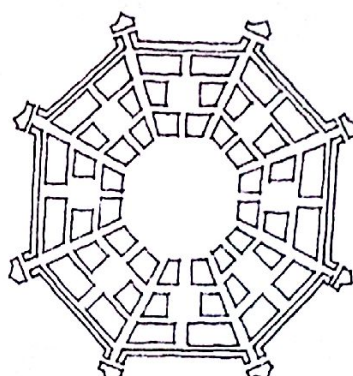

کالسروهه، آلمان، ۱۸۳۴

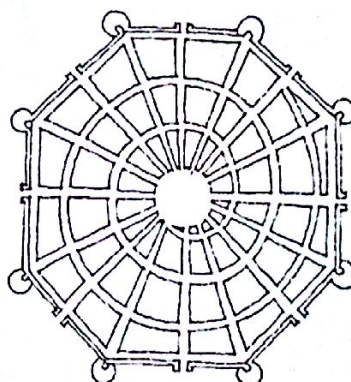

ترکیبهای شعاعی

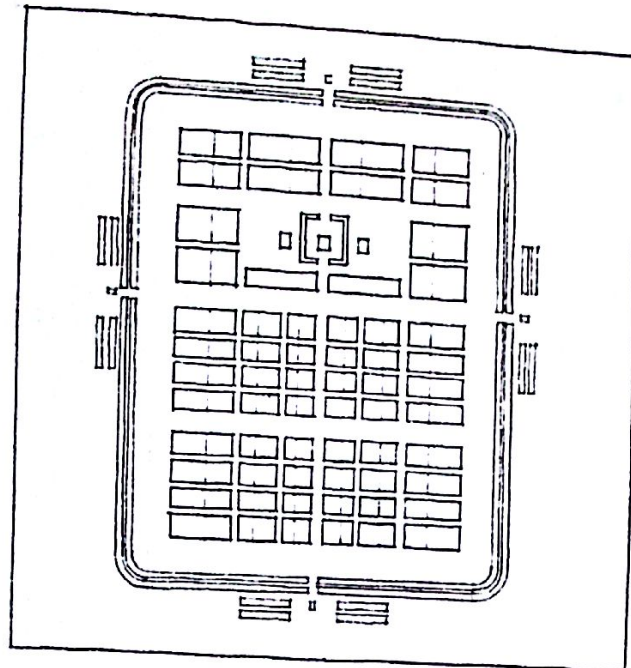
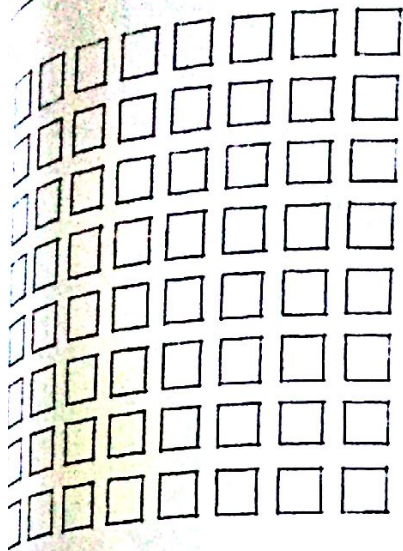
شهر واقع در یک دشت

شهر واقع بر روی یک تپه

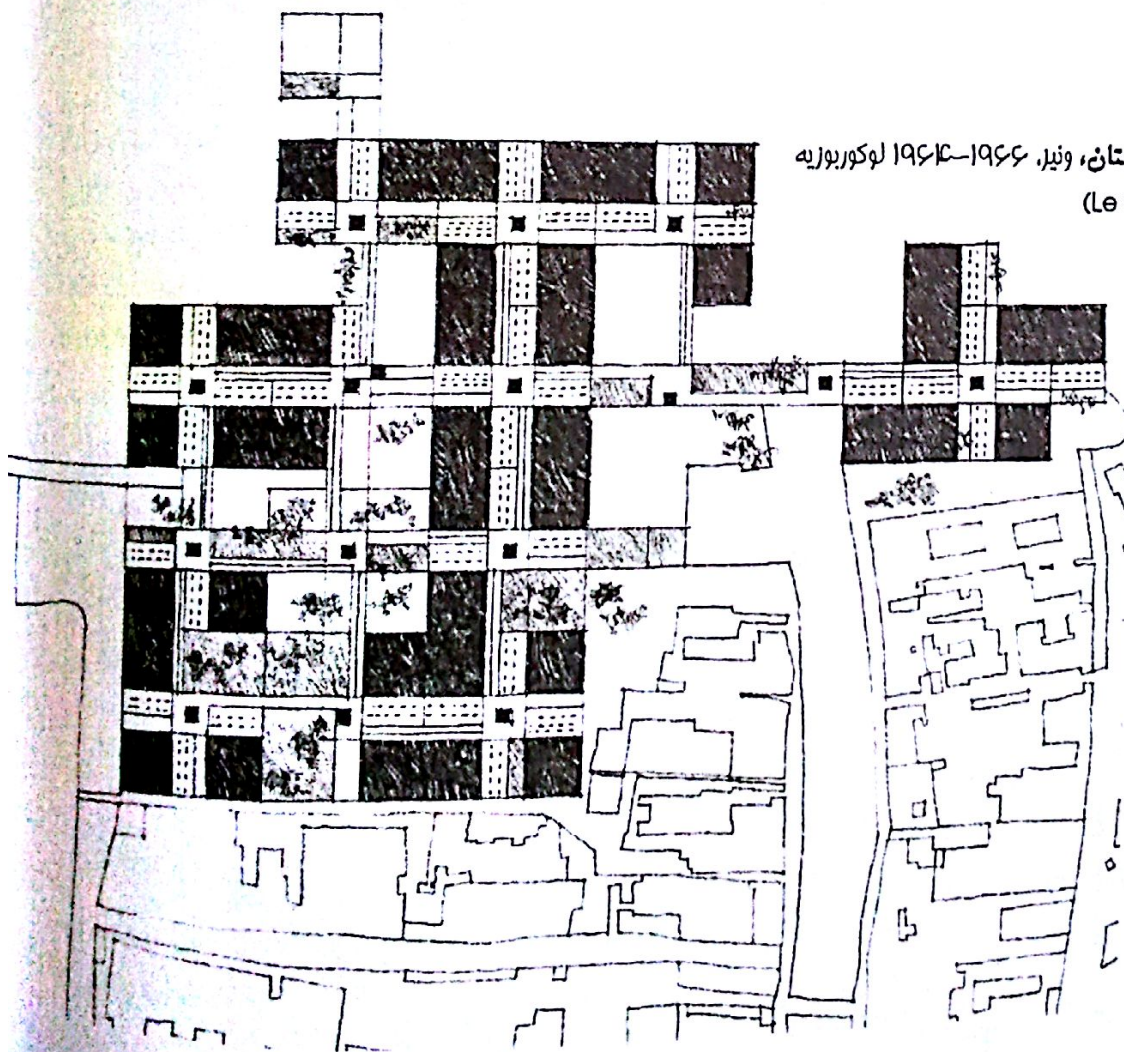

پلانهای از شهرهای آرمانی، ۱۴۶۴-۱۴۵۱،
فرانسیسکو دی جورجی مارتینی
(Francesco di Giorgi Martini)

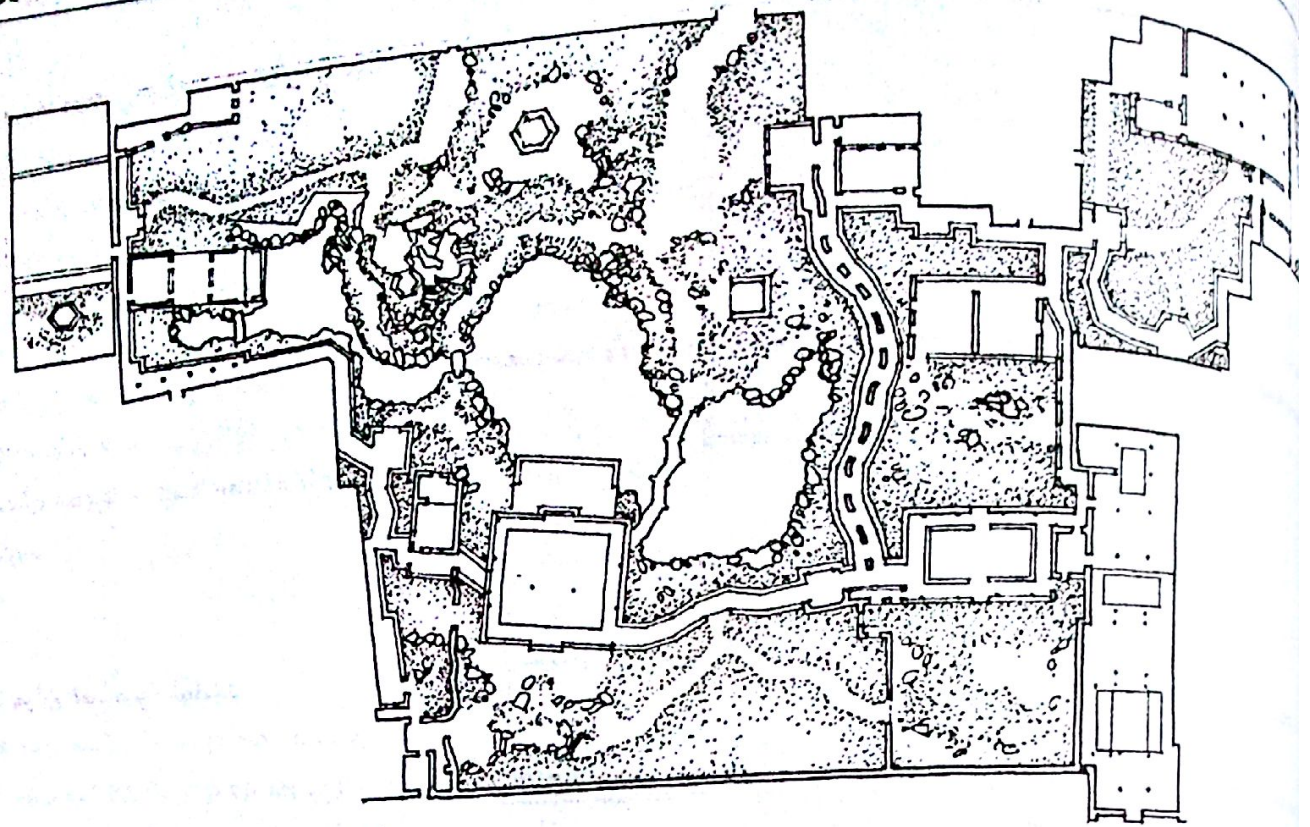

ترکیب یا آرایش فضایی

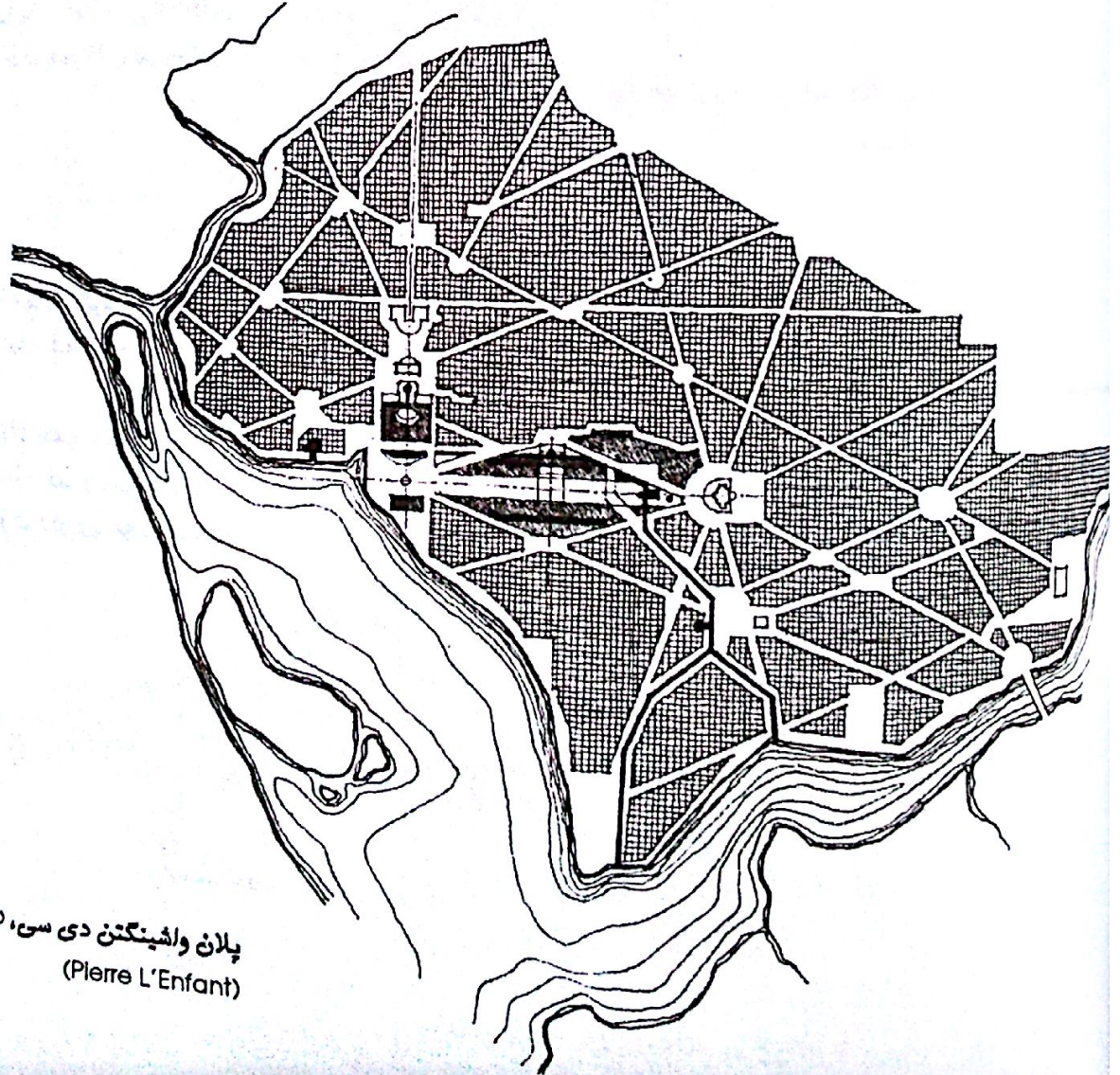
نمونه طرحی برای یک اردوگاه رومی، قرن یکم بعد از میلاد

پروژه بیمارستان، ونیز، ۱۹۶۶-۱۹۶۴ لوکوربوزیه
(Le Corbusier)

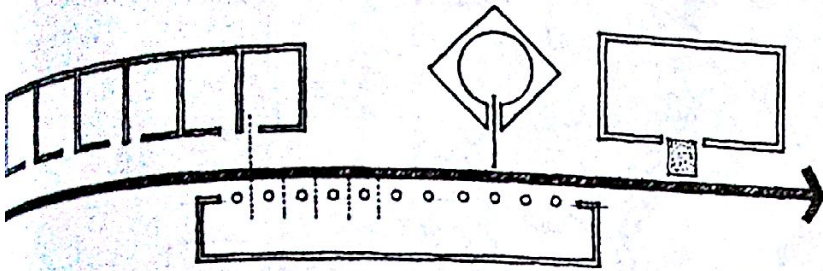

بی یوآن (باغ رضایت)، سولوهو، چین، سلسله پادشاهی
کینگ، قرن ۱۹.

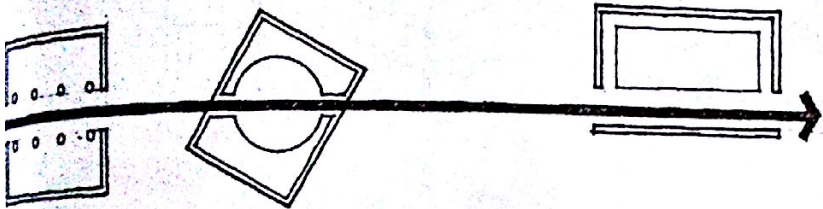
پلان واشینگتن دی سی، ۱۷۹۲، پیر ال انفانت
(Pierre L'Enfant)

مسیرها ممکن است، با فضاهای واصل
بین خودشان در ارتباط باشند این ارتباط
از راههای زیر صورت می پذیرد
مسیرها ممکن است:
از پهلوی فضاها عبور نمایند.
● یکپارچگی فضا فقط می شود
● آرایش فضایی مسیر منعطف است.
● فضاهای واسطه می توانند به منظور
اتصال مسیرها به فضاها مورد استفاده قرار
بگیرند

از میان فضا عبور نمایند

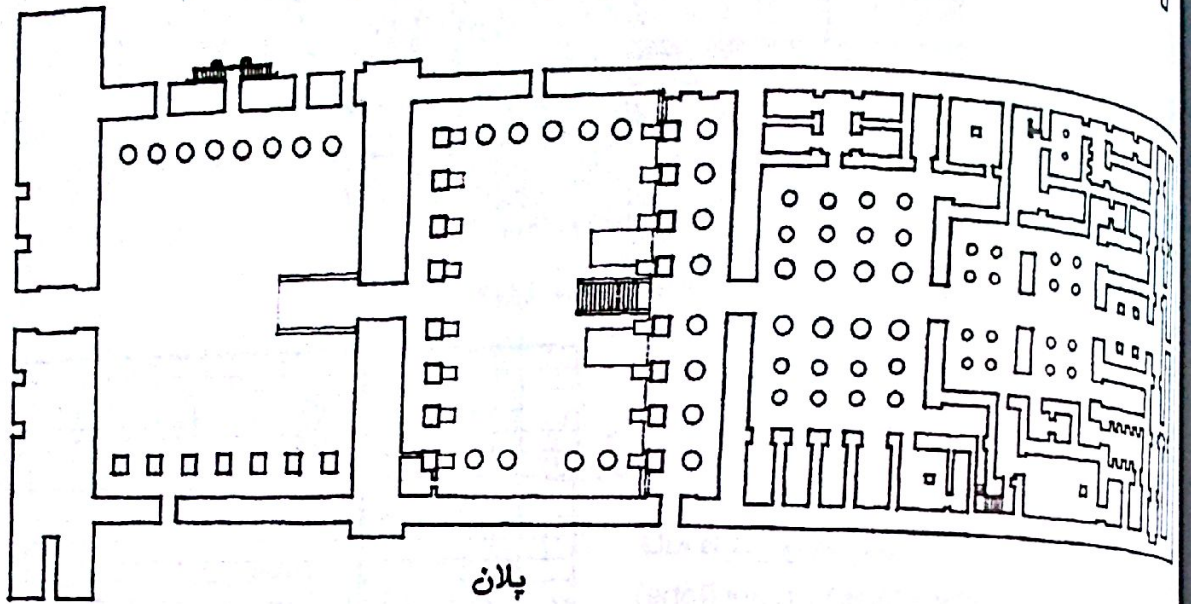
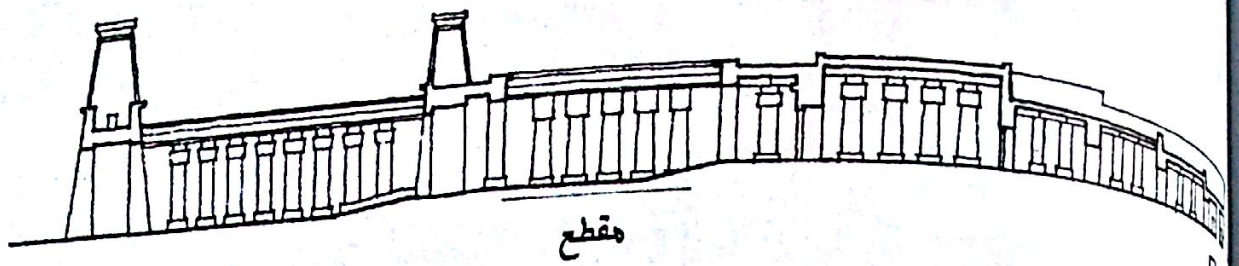
● مسیر ممکن است، به صورت متوری
از درون فضا عبور کند یا به طور مورب یا در
راستای لبه های فضا از میان آن حرکت
نماید
● در گذر از درون یک فضا، مسیر الگوهای
مکث یا حرکت را در فضا تعلق می نماید

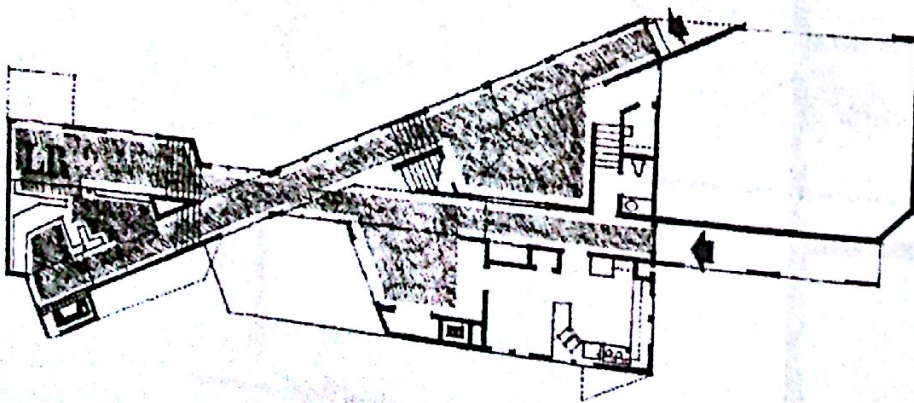
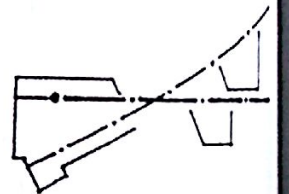
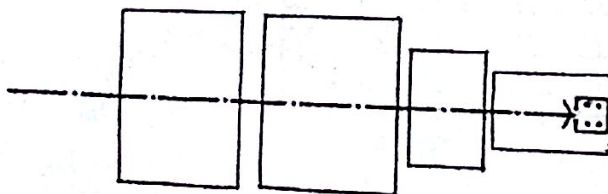
به یک فضا ختم می گردد

● محل قرارگیری فضا، مسیر را ایجاد
می کند
● این نوع ارتباط مسیر و فضا به منظور
نزدیک شدن و وارد گشتن به فضاهای
مهم نمادین یا عملکردی مورد استفاده
قرار می گیرد

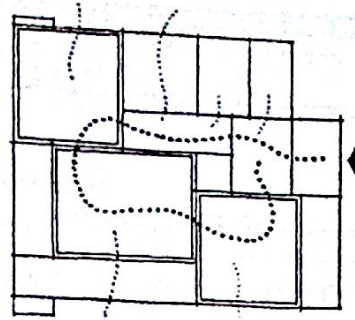
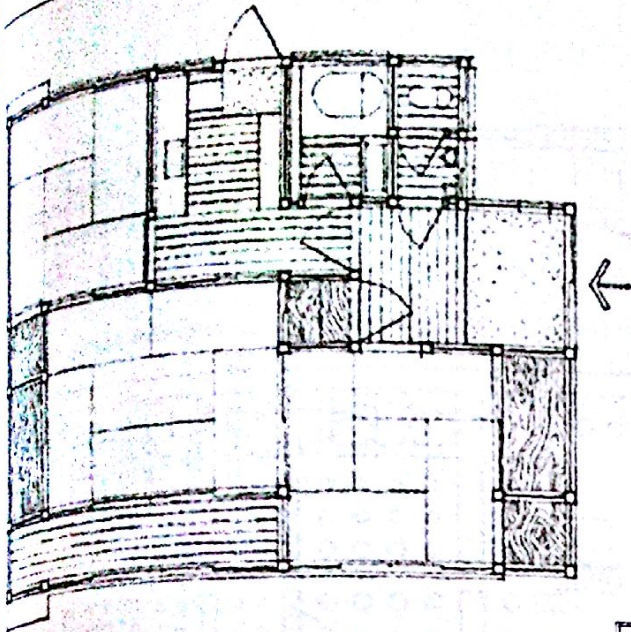

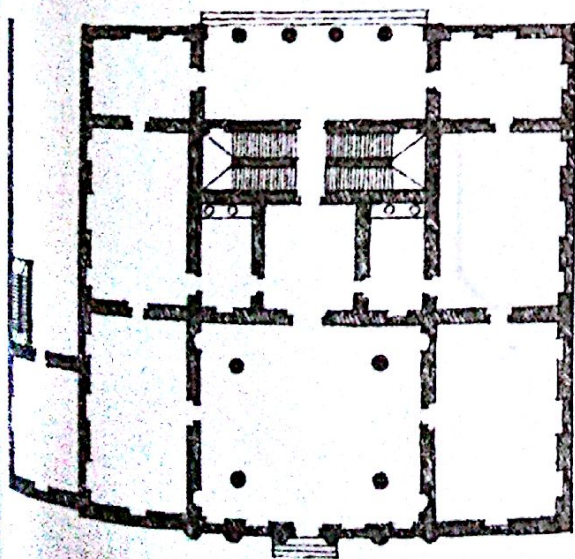
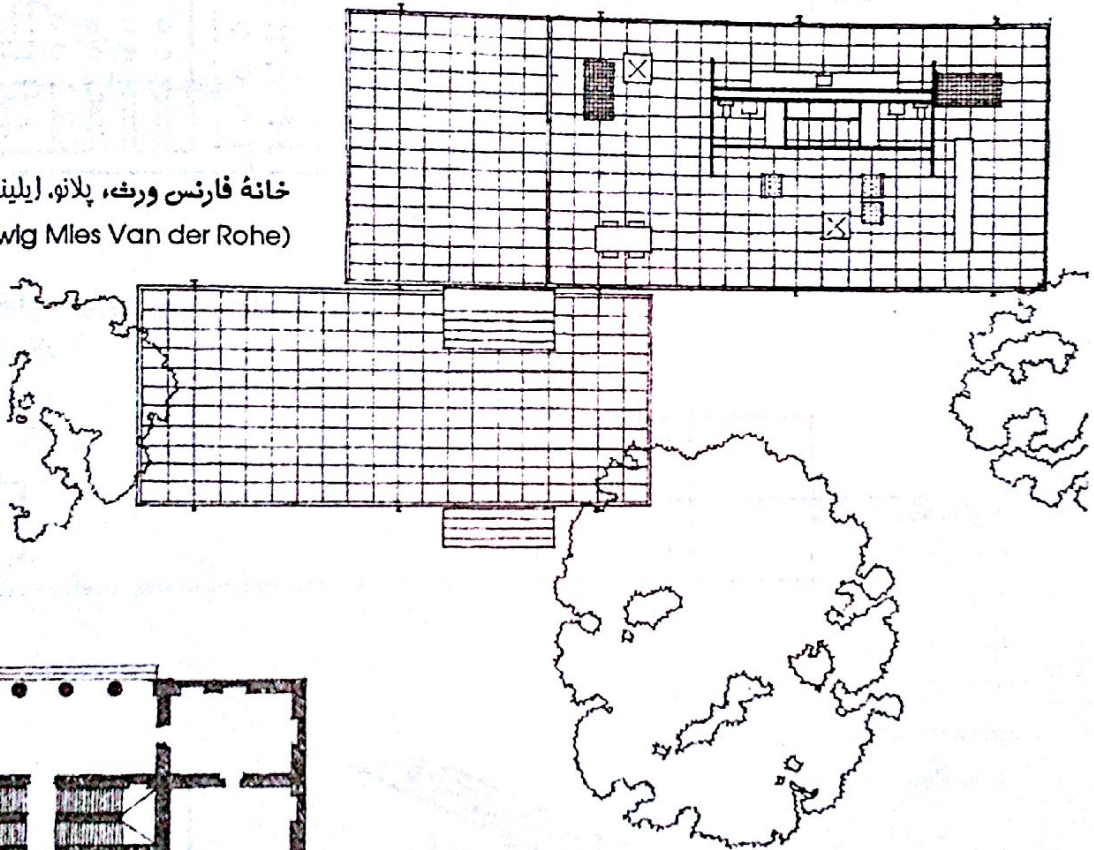
معبد آئین خاکه سپاری مربوط به رامسس سوم، مدینت هابو،
۱۱۹۸ قبل از میلاد

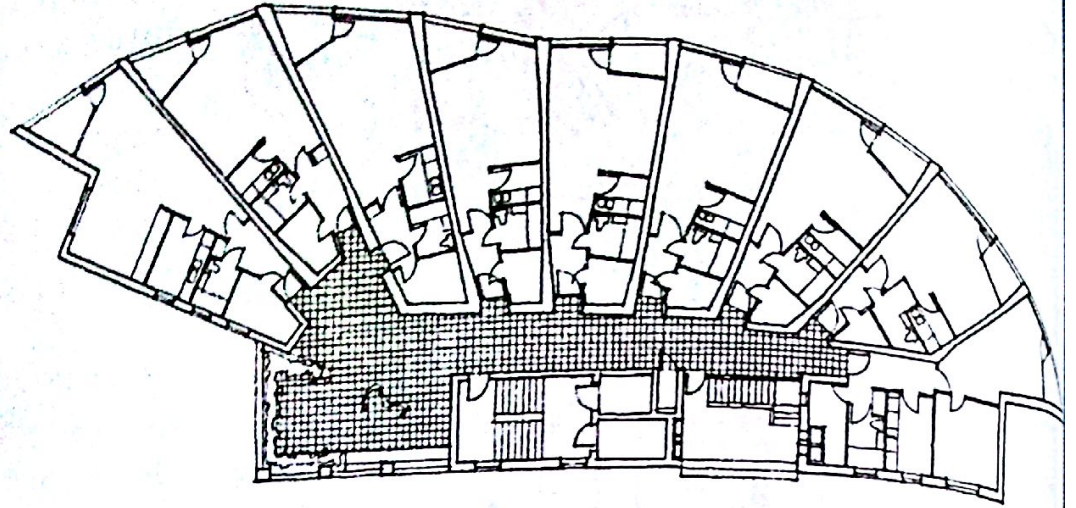
یک فانه بومی ژاپن

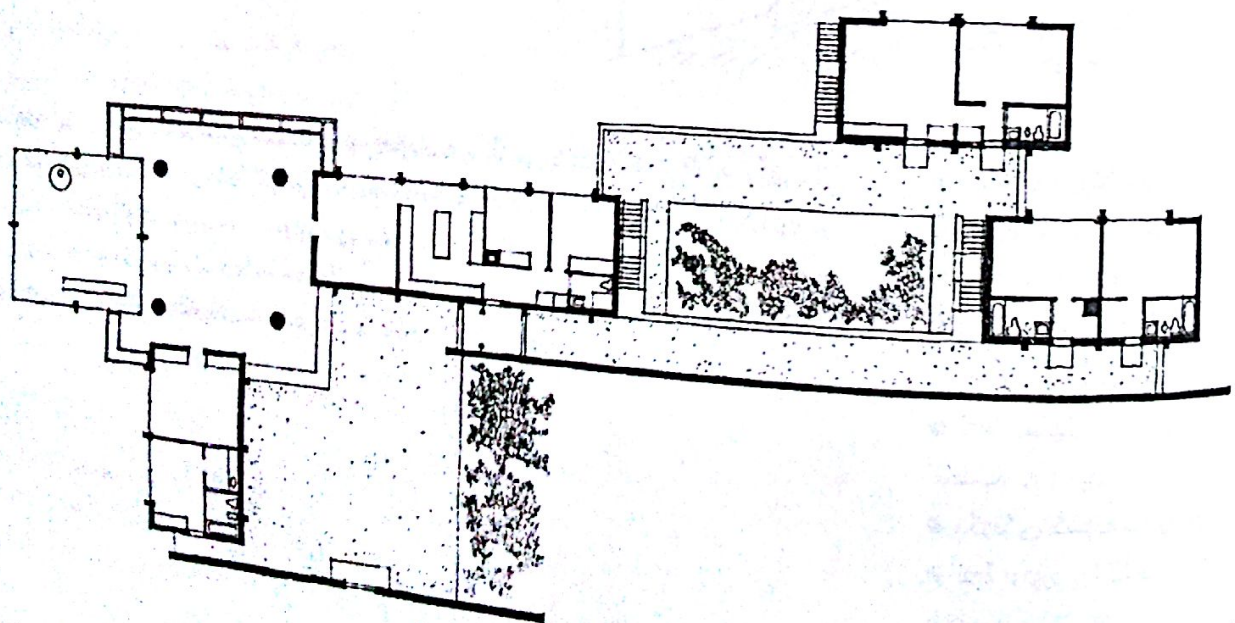
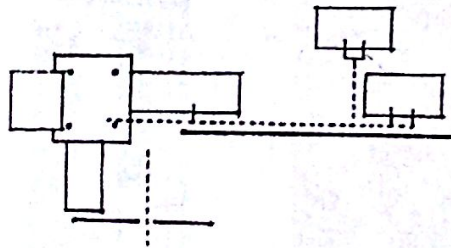
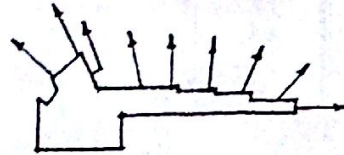
خانه فارنس ورث، پلانز، اریلینویر، ۱۹۵۰، لودویک میس ون در روه
(Ludwig Mies Van der Rohe)

کاخ آنتونینی، اُدینه، ایتالیا، ۱۵۵۶، آندره پالادیو
(Andrea Palladio)

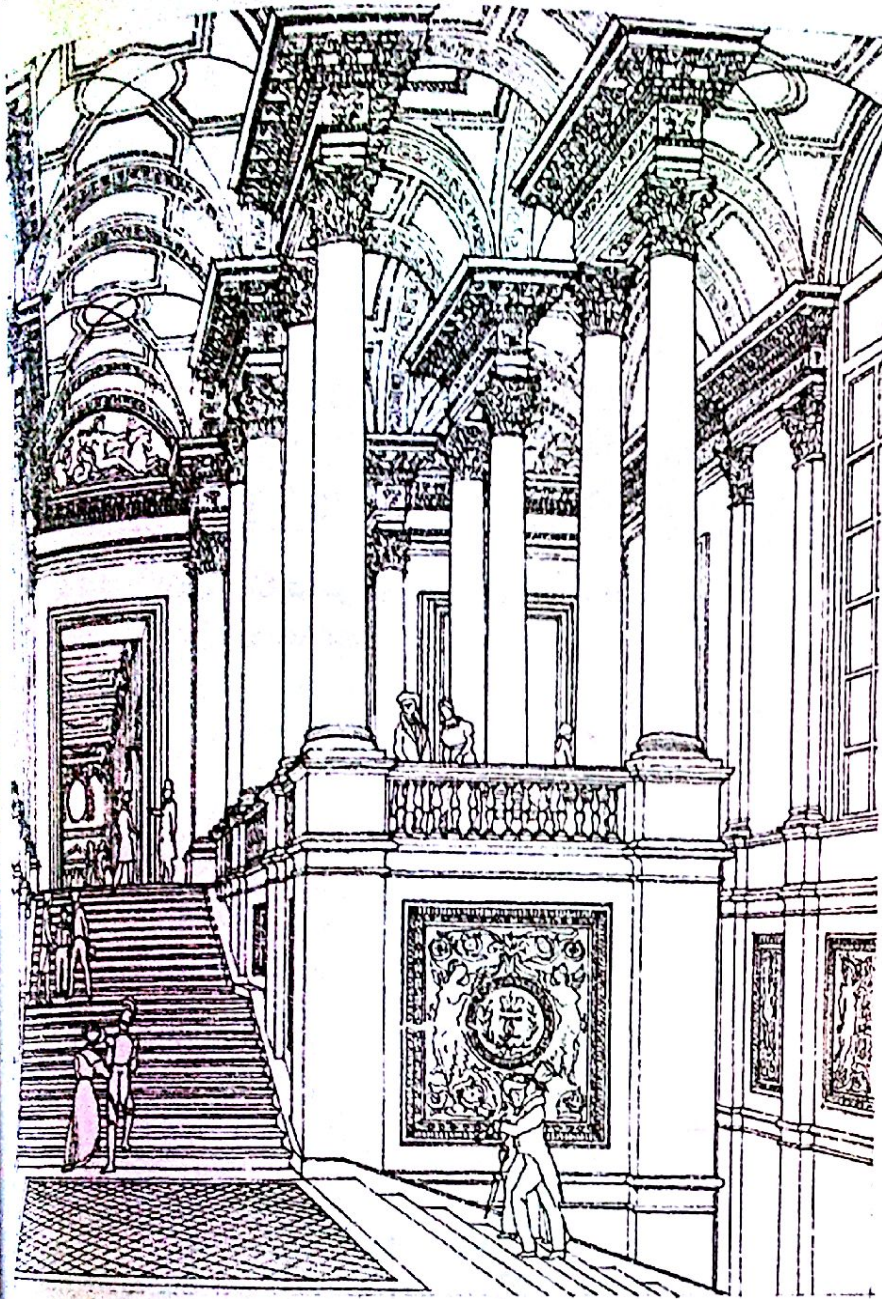

ساختمان آپارتمانی نئوروار، برمن، آلمان، ۱۹۵۸-۶۷.
آلوار آلتو (Alvar Aalto)

خانه دوم بویسوناس، کاپ بنات، فرانسه، ۱۹۶۴.
فیلیپ جانسون (Philip Johnson)

پلکانی با سقف طاق قوسی
به تقلید از ترسیم ویلیام آرویر (William R. Ware)

- فرم فضای سیرکولاسیون، دارای گوناگونی و
تغییراتی است که تحت عوامل زیر قرار دارد
- چگونگی تعریف مرزها و حدود آن
 - چگونگی ارتباط فرم آن با فرم فضاهایی که
توسط آن بهم ارتباط دارند
 - نحوه تفکیک کیفیاتی از قبیل مقیاس،
تناسب، نور و دید
 - چگونگی گشوده شدن ورودیها به آن
 - نحوه برخورد با اختلاف سطوح در آن به وسیله
پلکانها و رمپها.

فضاهای حرکتی فرم دهنده بخش لاینفک هر نوع سازماندهی بنا می باشند و مقدار قابل توجهی از
حجم ساختمان را اشغال می کنند اگر این گونه فضا صرفاً به عنوان ابزار مرتبط کننده عملکردی در
نظر گرفته شوند آنوقت مسیرهای سیرکولاسیون تبدیل به فضاهای دلان شکل بی پایانی
می گردند. فرم و مقیاس یک فضای سیرکولاسیون، باید مطابق با حرکت مردم شامل، مکث،
استراحت و یا تماشای منظره ای در مسیر حرکت باشد

فضای سیرکولاسیون ممکن است به اشکال زیر باشد

محصور

فرم دادن گذرگاهی عمومی یا خصوصی که با فضاهایی که از طریق تعبیه ورودیهای در دیوار به هم متصل می‌شوند در ارتباط است.

دارای گشودگی در یک طرف

فرم دادن یک بالکن یا رواقی که تداوم بصری و فضایی را با فضاهای مواصلاتی اطراف خود برقرار سازد

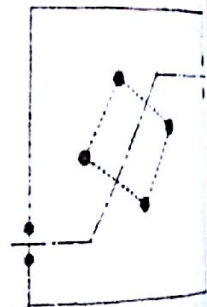
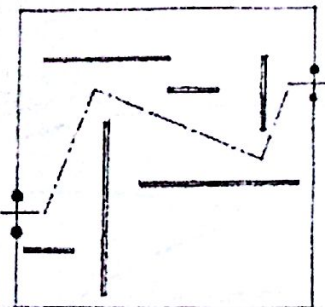
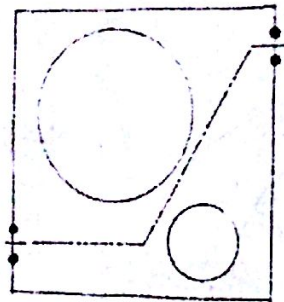
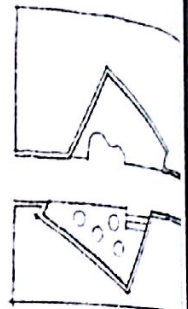
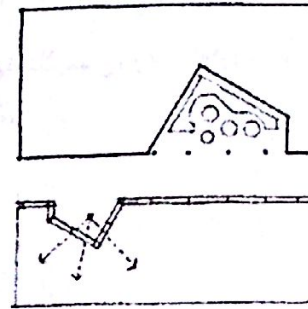
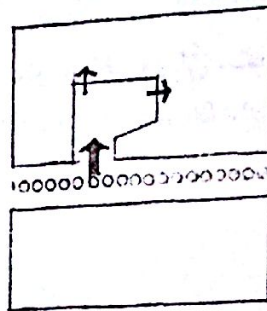
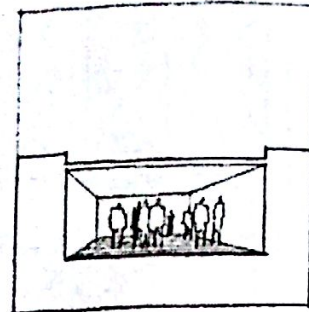
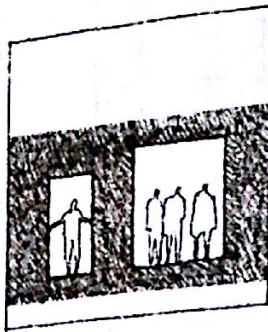
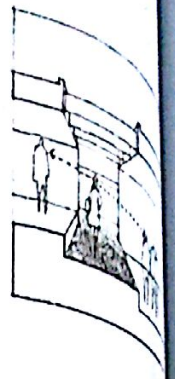
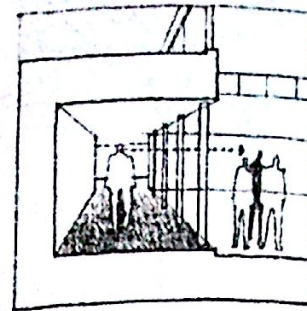
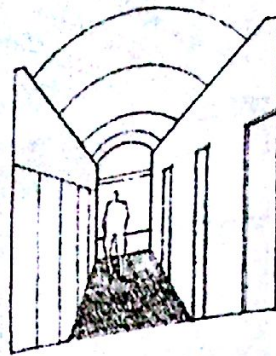
دارای گشودگی در دو طرف

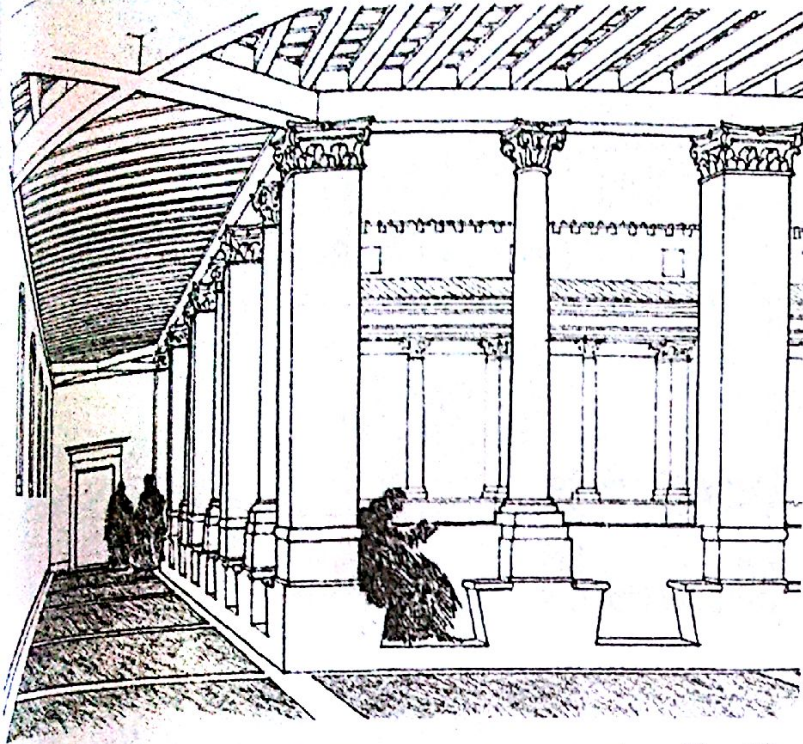
فرم دادن یک کلوناد که تبدیل به امتدای کالبدی از فضایی می‌شود که از میان آن می‌گذرد

پهنا و ارتفاع یک فضای سیرکولاسیون باید متناسب با نوع و مقدار حرکتی باشد که باید در آن صورت پذیرد تمایز و اختلاف مقیاس باید ما بین تفرّکگاه عمومی، یک سالن خصوصی‌تر و یک کریدور خدماتی وجود داشته باشد

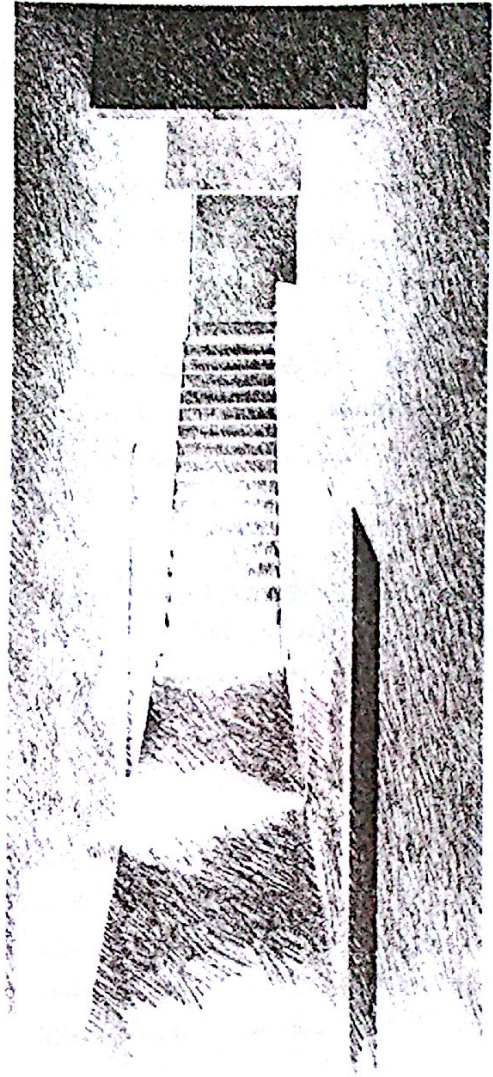
یک مسیر باریک و مصور، ماهیتاً حرکت رو به جلو را ترغیب می‌کند به منظور تطابق بیشتر با میزان عبور و مرور مسیر و همچنین برای ثلث فضاهایی به منظور استراحت، مکث یا تماشا کردن، مقاطع مسیرها می‌توانند عرضه‌تر در نظر گرفته شوند مسیر قادر است همچنین از طریق ممزوج شدن با فضاهایی که از میان آنها عبور می‌کند وسیع‌تر شود

درون یک فضای بزرگ، مسیر می‌تواند تصادفی، تعریف نشده و بدون فرم معین باشد و توسط فعالیتها و آرایش مبلمان‌های درون فضا تعیین گردد

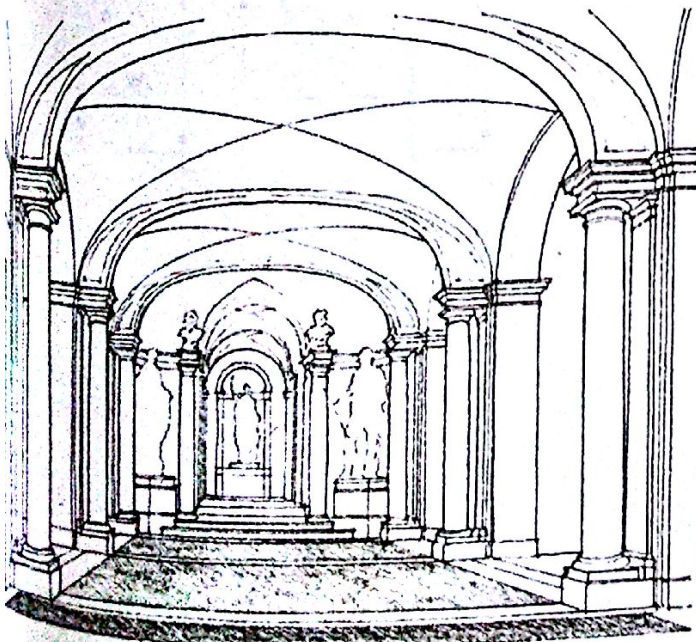

دالان مسقف و رواق سنت ماريا دلاپيس، رم، ۱۵۰۰-۱۵۰۵، دوناتو برامانتی (Donato Bramante)

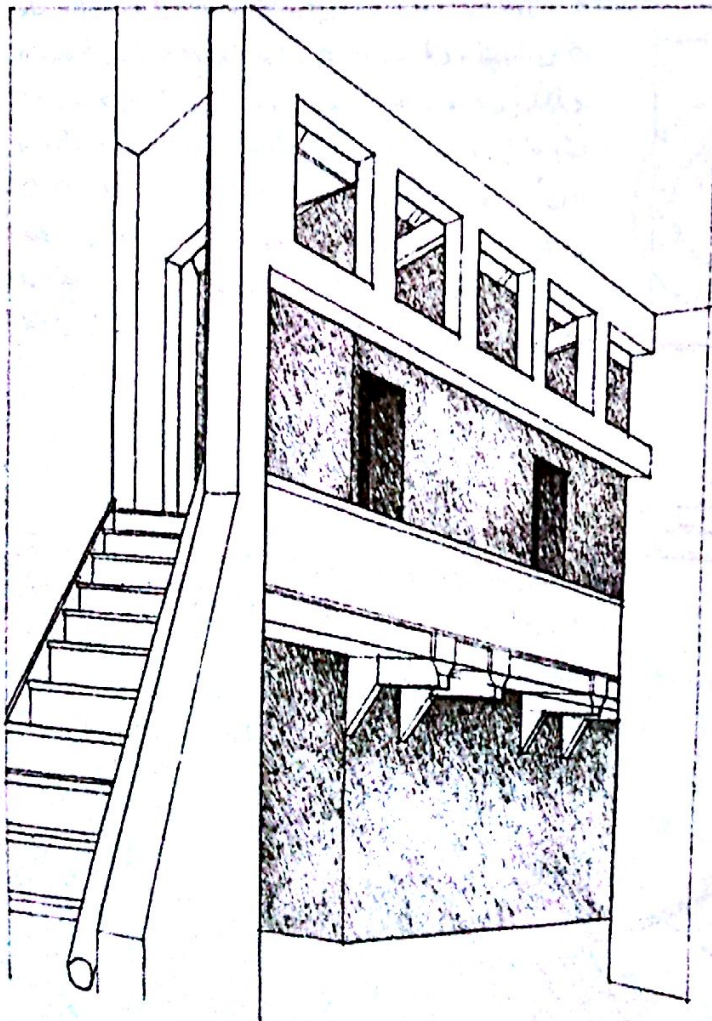
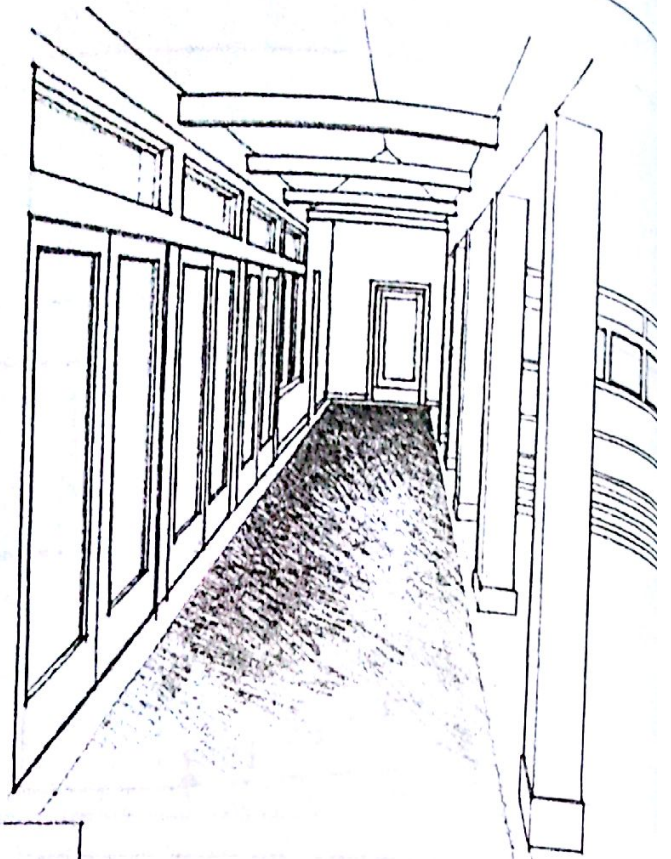

کریدور ورودی خانه اکوسو، تودوروکی، توکیو، ژاپن
۱۹۷۶-۱۹۷۸، تادو آندو (Tado Ando)

دهلیز یک کاخ مربوط به دوره رنسانس

نمونه‌هایی متنوع از فضاهای استفاده شده به منظور حرکت در میان ساختمان

یک سالن بزرگ، از طریق یک کلوناد به یک فضای داخلی کشوده می‌شود و همچنین از طریق رشته‌ای از درب‌های میان شیشه‌ای رو به یک حیاط خارجی دارد

اقامتگاهی در موریس کونتی، نیوجرسی، ۱۹۷۱.
مور (Moore)، لیندان (Lyndan)، ترن بول (Turnbull) و وایتاکر (Whitaker) (مخفف آن (MLTW)